

iyi ki kitaplarım var YIL 2019 SAYI 3 5 TL

K i T A P GENÇ

**ÖZGÜR BALPINAR, CANIM
ARKADAŞIM'I ANLATTI**

**ÇOCUKLAR KARANLIKTAN
KORKAR AMA...**

**SHERLOCK HOLMES'U
OKUMA KILAVUZU**

*İçindeki Müzik ve Karışık'ın yazarı
Sharon M. Draper:*

BENİMLE BİRLİKTE HAYAL KURUN!

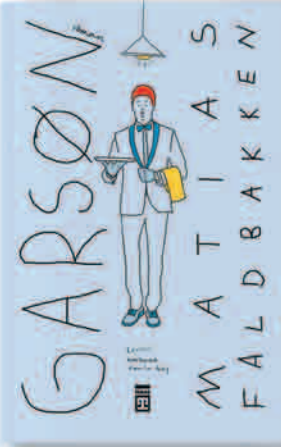
QR kodu okutarak
T Kitap'ın bütün sayılarına
ulaşabilirsiniz.

NEDEN BU KİTAP?

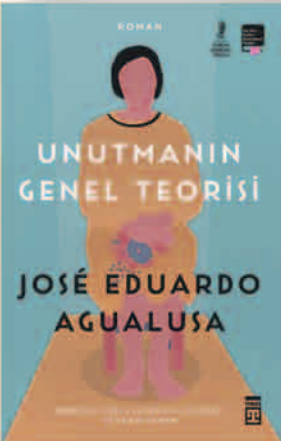
Çünkü Borges'e göre Buzzati nesiller boyunca unutulmayacak bir yazar ve bir ağacın bilgeliğinden öğrenecek çok şeyi var insanın.

Çünkü Avrupa'nın değişimini asırlık bir Oslo restoranı üstünden okumaktan keyiflisi olabilir mi? Üstelik bir Wes Anderson filmi tadında.

Çünkü taşlar tarafından işgal edilen bir İtalyan köyünün hikâyesi kadar şaşırtıcı, etkileyici ve eğlenceli kaç anlatı var ki?

Çünkü bu -yazarın ve çevirinin ödülleri bir yana- insanın kalbine dokunan, dünyanın öbür ucunda bir hayata pencere açan büyüleyici bir roman.

iyi ki kitaplar var...

timas.com.tr

timasyayingrubu

KASIM 2019 İSTANBUL

İmtiyaz Sahibi

TİMAŞ

Basım Ticaret ve Sanayi A.Ş.

Yazı İşleri Müdürü

OSMAN OKÇU

Reklam

KADİR GÜVEN

kadirguven@timas.com.tr

Satış & Dağıtım

satis@timas.com.tr

Adres

Alemdar Mh.

Alayköşkü Cd. No:5

34110 Cağaloğlu

Fatih / İstanbul

(0212) 511 24 24

editor@tkitap.com

Baskı ve Cilt

Alfabe Basım

Matbaa Sertifika No: 34185

Adres: İkitelli OSGB Mah.

Enkoop 1. Sok. No: 1B/-1

Başakşehir / İstanbul

Tel: (0212) 485 21 25

BİZİ TAKİP EDİN!

tkitap.com

@tkitapcom

@tkitapcom

T Kitap

Çocuklar karanlıktan korkar ama...	Sayfa 4
Dil bizim neyimiz olur?	Sayfa 6
Sıra dışı bir gençlik kitabı	Sayfa 8
İçimdeki Müzik'in yazarından yeni roman: Karışık	Sayfa 10
Benimle birlikte hayal kurun!	Sayfa 12
Ağaçta yaşayan garip kız	Sayfa 14
Arkadaşlığın dili kelimeler değil anlamlardır	Sayfa 16
Sherlock Holmes'u okuma kılavuzu	Sayfa 18
Efsane kitap: Öğretmenin Not Defteri	Sayfa 21
Sherlock'un yeni ortağı Mary Russell	Sayfa 22
Genç yazardan gençlere 10 kitap tavsiyesi	Sayfa 24
Özgür Balpınar'la söyleşi	Sayfa 26
Sevdiğiniz kitapların 'yabancı' kapakları	Sayfa 30
Kitaplar size kaybettiğiniz insanları geri verir	Sayfa 32
Kedi zekasını hafife almayın!	Sayfa 34
Görevimiz hayatta kalmak	Sayfa 36
Nefes kesin bir aksiyon, güçlü bir kurgu	Sayfa 37
Polisiye edebiyatında gölge oyunu	Sayfa 38
10 Soruda Havva Tekin	Sayfa 41
İnsan neden katil olur?	Sayfa 42
Editörün Seçtikleri	Sayfa 44
"İlk gençlik yıllarıma bir nazire belki de Kekeme Hamlet"	Sayfa 46
Ulak serisinde edebiyatla tarih buluşuyor	Sayfa 48
Bir Kitabın Hikayesi: Kara Kapan'ı neden yazdım?	Sayfa 51
14. yüzyıl Endülüs'ünde soluksuz bir macera	Sayfa 52
Aşk, tarih, polisiye...	Sayfa 54
Kitaplı reçete	Sayfa 56
Eski güzel anılar gibi	Sayfa 58
Yolculuğuna wattpad'de başlayan yazar	Sayfa 60
Rüzgarın hışırtısını dinle, derenin sesini	Sayfa 62
Ufkunuzu değiştirecek hayat hikayeleri	Sayfa 63

Acı, keder ve mutsuzluk, öznesi çocuk olunca başka bir etki yaratıyor üzerimizde. Savaşın ortasındaki bir çocuk ya da depremde yıkılmış bir evin enkazından çıkan oyuncak bebek görüntüsü daha derin iz bırakıyor.

Niçin böyle bu?

Muhtemelen hepimizin ruhunun derinliklerinde yaralı bir çocuğun olmasından. Nihan Kaya, *“İyi Aile Yoktur”* kitabına şu cümleyle başlamakta ne kadar haklı: “Çocukluk bir cehennemdir.”

Paola Peretti’nin kendi hikâyesinden yola çıkarak kaleme aldığı gençlik romanı *“Kiraz Ağacı ile Aramızdaki Mesafe”* de bize içimizdeki cehennemi; örselendiğimiz yerlerimizi hatırlatan ve bunların yeniden sızlmasına neden olan hikâyelerden. Kitabı okurken sık sık gözlerim yaşardı. Üzerine düşününce bu anlarda aslında benim değil içimdeki çocuğun gözlerinin yaşardığını fark ettim.

Bazen bir film, roman ya da tiyatro oyunu vesilesiyle içimizdeki çocukla yeniden bağ kuruyoruz. Bu durum kimi zaman yaranın kabuğunu kaldırıp yeniden kanatmaktan başka işe yaramıyor; kimi zamansa yalnızlık hissimizi gidermekle ya da bize benzeyen bir başkasına şefkat duymakla o eski yarayı bir parça da olsa onarmamıza yardımcı oluyor.

Yarayı yeniden kanatmak dışında bir etkisi olmayan hikâyelerin ortak özelliği yaratıcılarının o yaraya “çalışması” sanıyorum. Yani aslında (pek çok Hollywood yapımında olduğu üzere) bu eserlerin yaratıcıları da insanların içinde kanamaya hazır eski yaraların olduğunu biliyorlar ve izleyiciyi/okuru tavlama için bu duyguyu sömürebiliyorlar. Bu tür bir motivasyonla üretilmiş eserler alıcısını duygulandırıyor, ağlatıyor, etkiliyor ama bu duygu, yaratıcı bir şeye nadiren dönüşüyor.

Sanatsal bir yaratıma dönüşmekten söz etmiyorum, kişinin ruh dünyasında bir dönüşüme, bir iyileşmeye yol açmasını kast ediyorum. Ki kişinin içsel dönüşümü de en az bir sanat eseri yaratmak kadar değerli.

“Kiraz Ağacı ile Aramızdaki Mesafe”, duygulara ulaşmak ile onları sömürmek arasındaki o ince çizgide yer yer tökezlese de esas olarak bu tarafta kalmayı başarmış, şifa veren bir kitap. Mafalda dokuz yaşında ve altı ay içinde görme yetisini tümüyle kaybetmesine neden olacak bir hastalığı var. Romanın ilk cümlesi bu bilgiyle okunduğu an dramatik bir anlam kazanıyor: *“Bütün çocuklar karanlıktan korkar.”*

Ömrü boyunca o karanlığa gömüleceğini bilen Mafalda’nın son ışık kırıntılarını değerlendirdiği ve kendini karanlığa hazırladığı altı aylık zaman diliminde geçiyor roman. Mafalda’nın “özü” başta onu giderek yalnızlaştırmış gibi görünüyor. En yakın arkadaşı artık onunla oynamak istemiyor mesela. Sınıf arkadaşları dersi kaynatmak için sıralar arasında birbirlerine notlar fırlatırken Mafalda bu ortak eyleme dahil olamıyor. Mafalda kendini dışlanmış hissediyor. Ve onun kendini dışlanmış hissettiği her anda benim de içimdeki küçük kızın gözlükleri buğulanıyor.

Yakın bir zamanda tümüyle karanlıkta kalacağını söylediğinde; Mafalda *“Bazı haberler insanın yanında sarılabileceği bir kedi varken verilmeli”* diye düşündüğünde.

Ve o gün gelip çatığında, Mafalda artık tümüyle karanlıkta olduğunu anladığında... *“Bütün çocuklar karanlıktan korkar ve ben de korkuyorum. Çünkü benim için karanlık, oyun için gözlerime taktığım ve bir daha çıkaramadığım bir fular gibi.”*

Mafalda’nın hikâyesi bana başka başka şekillerde karanlıkta kalan, belki de

ÇOCUKLAR KARANLIKTAN KORKAR AMA...

Kiraz Ağacı ile Aramızdaki Mesafe gençler için çok şey vaat ediyor. Özellikle arkadaşlık mefhumu, farklı ve “kusurlu” görünenle kurduğumuz ilişki gibi konularda gençlere çok şey söyleyeceği muhakkak. Merhamet duygusunu güçlendiren ne varsa okunsa sevindiricidir bana göre. Ama bu romanı sadece gençlere tavsiye etmek, yetişkinlere haksızlık olur.

Kiraz Ağacı ile Aramızdaki Mesafe

Paola Peretti

Çeviri: Esmâ Fethiye Güçlü
Genç Timaş, 2019, 208 sayfa

bırakılan demeliyim, tüm çocukların hikâyesi gibi geldi. Karanlık aslında bir çocuk söz konusu olduğunda yaşanabilecek tüm travmaların metaforu gibi biraz da. O yüzden Mafalda'nın "somut" karanlığı, bize içinde kaybolduğumuz ve neden orada olduğumuza bir türlü anlam veremediğimiz bütün o diğer karanlıkları hatırlatıyor.

Ama aynı zamanda da bize o karanlığa bakma cesareti de veriyor. İşte kitabın şifa veren ve kendini diğer "duygu sömürüsü" yaratımlardan ayıran da bu yönü.

Bu hikâyenin başlangıcında Mafalda için üzülmemize izin veriyor yazar. Hatta bir parça bu üzüntüyü ağlak olmayan ama şiirsel diliyle bilinçli olarak yaratıyor. İlk 20 sayfada kâğıt mendillerimizi hazırlıyoruz. Fakat sonra bir şey oluyor. Yazar Mafalda'nın o kadar da yalnız olmadığını, kedisi Ottimo Turcaret'in yanı sıra onu çok seven bir ailesi olduğunu gösteriyor bize. Şimdi hayatta olmasa bile yaşarken onunla çok sıkı bir bağ kuran babaannesinin Mafalda'nın iç dünyasında hâlâ bir yeri olduğunu ve onu oradan desteklediğini fark ettiriyor.

Mafalda'nın ailesi dışında bir de evin dışından bir yetişkin arkadaşı var. O da okulun hizmetlisi Estella. Nevişahsına münhasır bu Amazon kadını Mafalda ne zaman yere düşse yanında bitiveriyor. Mafalda'nın yaşam boyu rehberi olacak cümleler hediye ediyor ona. Yazarın bu rolü sınıfsal ve kültürel olarak Mafalda'ya yabancı bir karaktere vermiş olması özellikle çok hoşuma gitti. Nitekim Estella da Mafalda'nın evsahibi olduğu bu topraklarda bir öteki. Hem yoksul, hem de yabancı. Buraya kadar okuduklarınızdan sonra

diyebilirsiniz ki, "Peki kendi yaşıtları? Mafalda'nın hiç arkadaşı olmadıktan sonra ne yapalım bütün bunları?"

Öyle değil. Yazar, romanın ortalarında bir yerde Mafalda'yı Filippo ile tanıştırıyor. Mafalda başlangıçta Filippo'nun dost olabileceğine ihtimal vermiyor. Deneyimleri ona dostça yaklaşacak bir yaşıtı olamayacağını öğretmiş çünkü. Fakat Filippo sonunda Mafalda'nın en iyi arkadaşı oluyor. Hatta belki ilk aşkı.

Ve tabii bir de edebiyat! Mafalda'nın okuduğu kitaplardan edindiği arkadaşlarını es geçmemek gerek. Ağaca Tüneyen Paron'un Cosimo'su, Çocuk Kalbi'nin Garrone'si ve Küçük Prens.

Yazar bu kitabın okurlarının kulağına da bir arkadaş armağan ettiğini fısıldıyor sanki. Mafalda'nın arkadaşları gibi, Mafalda da bizim arkadaşımız olabilir. Böylece kitap da kahramanı da şifa verici özelliğini perçinliyor.

Bütün bunların ortasında kökleri ta derinlere uzanan bir başka canlı daha var; kiraz ağacı. Yazar bir romanın içinde Mafalda'yı çepeçevre saran doğasıyla, hayvanları ve insanlarıyla ışıklı bir dünyası olduğunu hatırlatıyor bizlere. Şifa bulabileceğimiz adresleri bir bir sıralıyor sanki.

"Kiraz Ağacı ile Aramızdaki Mesafe"

Genç Timaş etiketiyle yayınlanmış. Bu bize kitabın bir gençlik romanı olduğunu düşündürülebilir. Kuşkusuz ki gençler için çok şey vaat ediyor. Özellikle arkadaşlık mefhumu, farklı ve "kusurlu" görünüşle kurduğumuz ilişki gibi konularda gençlere çok şey söyleyeceği muhakkak. Merhamet duygusunu güçlendiren ne varsa okunsa sevindiricidir bana göre. Ama bu romanı sadece gençlere tavsiye etmek, yetişkinlere haksızlık olur.

Liste

Patricia Forde

Çeviri: Esmâ Fethiye Güçlü
Genç Tımas, 2018, 368 sayfa

Patricia Forde'un 500 kelimeyle sınırlandırılmış bir eurende hayatta kalma mücadelesini anlattığı distopik romanı **Liste** alt metninde sakladığı mesajlar açısından epey güçlü bir kitap. Sosyolojik, politik, psikolojik açıdan farklı birçok okumaya açık. Bu bağlamda okuyucuya düşünsel bir ziyafet alanı sunuyor

Dil bizim neyimiz olur?

Tuğçe Isıyel

er dil, bir dünya görüşü, bir yaşam tarzıdır. İnançlarımız, algılarımız, düşünce biçimimiz kısaca dünyayla kurduğumuz ilişki önce kullandığımız dil üzerinden biçimlenir.

Dil, bizi sembolik düzeye taşır, düşünsel DNA'mızın adeta yapı taşı gibidir. Ötekiyle kurduğumuz ilişki dili kullanma becerimizle doğrudan ilintili olabilir. Örneğin totaliter rejimler hemen dille oynamaya başlarlar. Çünkü kişilerin düşünce dünyasını kontrol etmek ancak bu şekilde mümkün olabilir. İncil'de geçen "başlangıçta söz vardı" ayeti ile Kuran'ın ilk ifadesinin "oku" olması kutsal kitaplarda da dile, kelimelere atfedilen önemi bize göstermektedir.

Dil ve dolayısıyla dili oluşturan kelimeler bu kadar hayati bir öneme sahipken kullandığımız bazı kelimelere kısıtlama getirildiğini düşünün. Yasaklı ve yasaklı olmayan bir kelime listesine göre iletişim kurmak zorunda olduğunuzu ve kullanabileceğiniz kelime sayısının da 500'ü geçmemesi gerektiğini hayal edin. Bu sıkışmışlık hem kişisel hem de toplumsal tarihimizi nerelere sürüklerdi acaba? Gitgide kısırlaşan bir dil, hem kendi içimizde hem de dışımızda neleri kaybetmemize yol açardı?

Patricia Forde, Genç Timaş ve çevirmen Esma Fethiye Güçlü tarafından Türkçeye kazandırılan kitabı *Liste*'de distopik bir

kurguyu ele alıyor. Ark isminin verildiği dünyanın kalan son güvenli yerinde, insanlar hayatta kalabilmek ve buradan sınır dışı edilmemek için 500 kelimeyle sınırlı bir listeye göre konuşmak zorunda kalıyorlar. Bu listeyi oluşturan kişiler ise Kelime ustası ve onun çırağı Letta.

Ona göre, "Kelimeler işe yaramaz. Kelimeler sorun çıkarır." Noa'nın buna inanmasının sebeplerinden biri aksi olduğu takdirde yaşamın devam etmeyeceği. Kendisinin geleceğe ve iyi şeylerle dair hiçbir umudu kalmadığı için kendi bütünlüğünü koruyabilmek adına böyle bir inanç sistemi geliştirmiş durumda.

Letta, Noa'yı tanıdıkça ve onun amaçlarını öğrendikçe kendi içinde bir çatışma yaşamaya başlar. Noa'nın korku fantazisine kapılıp ona hizmet mi edecektir yoksa kelimelerin ve sanatın gücüne olan inancına devam mı edecektir? İçindeki kötüyü mü duyacaktır, iyiyi mi dinleyecektir?

Patricia Forde, White Raven Ödülü'ne layık görülen kitabı *Liste*'yle bizleri hatırlamanın, kelimelerin büyüsünün, doğanın kucağına usulca bırakıyor. Hem içsel hem de dışsal kaynaklarımıza sahip çıkıp, onların gücüne inanmamızı fısıldıyor.

Sözün tükendiği, imajların, görüntülerin ön plana çıktığı bu sosyal medya çağında, 140 karaktere sıkıştırılmış ifadelerle yaşamımızı sürdürürken *Liste*, dil ve düşünce sistemimize gelmekte olan felakete ve o felaketten kurtulma yollarına dair okuyucuya ışık tutuyor. Dile gelen darbenin hayallerimizi de düşüncelerimizi de kısacası tüm yaşamımızı nasıl etkilediğini gösteriyor. *Liste*, alt satırlarında sakladığı mesajlar açısından epey güçlü bir kitap. Sosyolojik, politik, psikolojik açıdan farklı birçok okumaya açık. Bu bağlamda okuyucuya düşünsel bir ziyafet alanı sunuyor.

SIRA DIŞI BİR GENCLİK KİTABI

Rauf Ebrar Bilgin

Papua Yeni Gine’li yazar Zillah Bethell’in ikinci genç romanı *Auden Dare’in Sıra Dışı Renkleri* genç okurlara muhteşem bir bilim kurgu sunuyor, güzel ve akıcı diliyle herkesi genç Auden Dare’in sıra dışı macerasına davet ediyor.

Auden Dare on bir yaşında ve akromatopsi adında bir hastalığı var. O, doğduğundan beri renkleri göremiyor. Evet, bizim için bunu hayal etmek bile zor fakat aynı şekilde o da bizim dünyamızı hayal edemiyor...

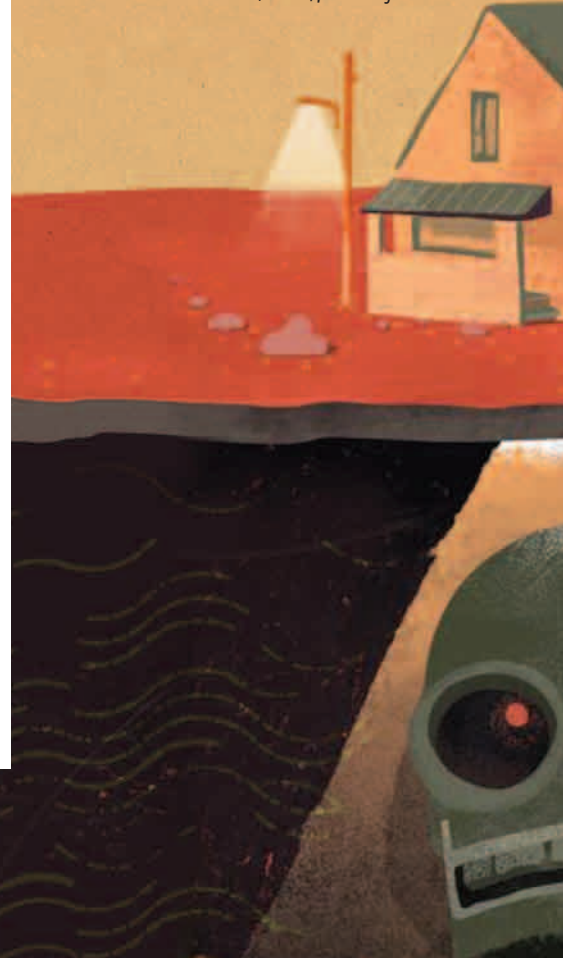
Auden ve annesi evlerinin kirası ve babasıyla ilgili bazı meselelerden dolayı Cambridge’e, aniden ölmüş olan dahi dayısı John Bloom’un kendilerine miras bıraktığı eve taşınır. Auden burada, Cambridge’te gideceği okulda yeni bir arkadaş edinir. Vivi, namı değer Altı Altı. Karakterlerimizin arkadaş oluşu ve daha sonra en yakın arkadaş olma hikayeleri gerçekten ilgi çekici. İki arkadaş Jonah dayının hem evinde hem de ofisinde sıra dışı bazı belgelere ve eşyalara rastlarlar. Hem bizleri hem de kendilerini şaşırtan şey ise zaten Jonah dayının onların yakın arkadaş olmalarını istemesi ve bunun için yaptığı küçük plan. Ve asıl macera evin arka bahçesindeki eski kulübenin içinde bir ma-

kine bulmalarıyla başlar. Üzerinde yazanı tam okuyamadıkları makine Jonah dayının notları arasında buldukları Gökkuşağı Makinesi olabilir miydi? Peki bu Gökkuşağı Makinesi Auden Dare’in renkleri görmesini sağlar mıydı? Bu soruları biz de onlarla birlikte sorarken kendilerine bu macerada en büyük yardımcı dokunacak “kişi”yi kulübenin altında son derece gizli ve yüksek güvenlikli bir odada bulurlar. Paragon... Altın Çocuk, Altı Altı ve Paragon birlikte Jonah dayının yarım bıraktığı işi Su Tahsisat Kurumuna yakalanmadan tamamlayabilecek ve mutlu sona ulaşabilecekler mi? Biz okuyuculara da okuyup öğrenmek, bir yandan karakterlerimizin sıra dışı maceralarını izlerken bir yandan da aralarında büyüyüp gelişen bu mükemmel arkadaşlığa hayranlıkla tanık olmak kalıyor. Peki sizce, Auden sonunda renkleri görebilecek mi?

**Auden Dare’in
Sıra Dışı Renkleri**
Zillah Bethell

Ceviri: Perihan Sevdé Nacak
Genç Timaş, 304 sayfa

AUDEN DARE'IN SIRA DIŞI RENKLERİ BİR DİSTOPYA ROMAN. OKURU KİTABIN SAYFALARINDA 11 YAŞINDAKİ KAHRAMANIMIZ AUDEN DARE VE ARKADAŐLARININ OLAĐAN DIŞI VE GİZEMLİ MACERASI BEKLİYOR.

Sıra dışı bir dünya

Bilim insanları Dünya'nın tatlı su kaynaklarının sınırsız olmadığı- nı ve daha şimdiden önemli bir kısmını kaybettiğimizi söylüyor- lar. Bu şekilde hor kullanılmaya devam edilirse gelecekte dünya- nın önemli bir kısmının çölleşece- ği konusunda hemfikirler. Birçok ülke alternatif temiz su üretme yolları arıyor hatta bazıları kullandıkları suyun bir kısmını ithal etmeye başladı bile. İlerle- yen yıllarda kitlesel su savaşları çıkacağı da bu susuzluğun olağan bir sonucu olarak görülüyor. Gelecekte geçen *Auden Dare'in Sıra Dışı Renkleri* kitabında çoktan bu büyük kuraklık gerçekleşmiş. Deniz ve okyanus kıyısı olan ül- keler tuzlu suyu arıtarak karneyle halka dağıtırken bu avantaja sahip olmayan ülkelerin tek şansı var. Savaşmak. Auden' in babası da bu büyük su savaşında yer alan askerlerden biri. Su artık çok pahalı; kimi zaman petrol kadar, kimi zaman da bir ülkeye savaş açacak kadar...

Hepimiz biliyoruz ki robotlar günümüzde hayatın önemli bir parçası olma yolunda ilerliyor. Akıllı telefonlarımızdan tutun sa- nayide kullanılan makineler bize bunu açıkça gösteriyor. Yazarımız Zillah Bethell gelecek tasavvurun- da buna da değinmiş. Robotlar artık insan hayatının vazgeçil- mezi olmuş durumda. Çok klasik deyip geçmeyin, Zillah Bethell klasikleşmiş düşünebilen ve in- sanlığa düşman robotlar anlayışı- nın dıőına çıkıyor. Onun gelecek tasavvurunda akıllı telefonların yerini kola takılan QWERTY almış durumda. Sokakta türlerine göre adlandırılan birçok drone görmek mümkün. Fakat "klasikleşmiş" dediğimiz düşünebilen, insanların kötü olduğunu düşünen korkunç robotlar değil. Tıpkı evlerimiz- de kullandığımız tam otomatik süpürgeler ya da mutfaklarımız- daki robotlar gibi. Sadece hemen hemen her yerdeler. Sokakları temizleyen, yangınları söndüren, güvenlik kamerası işlevi gören ve daha niceleri... Ve yapabildikleri tek şey kendilerine verilen gö- revler. Bu yeni tarzla diğer robot dolu distopyalardan farklı olması kitabın özgünlüğünü gözler önü- ne seriyor.

**İÇİMDEKİ MÜZİK KİTABIYLA BÜYÜK İLGİ UYANDIRAN SHARON M. DRAPER
YİNE ÇARPICI BİR ROMANLA KARŞIMIZDA. YENİ KİTABI KARIŞIK'TA, ANNE
VE BABASI BOŞANAN ON BİR YAŞINDAKİ ISABELLA'NIN GÖZÜNDEN BİZE
BİR HİKÂYE KURGULARKEN KİMLİK BUNALIMINI, ÖTEKİNİ ANLAMAYI,
KENDİNİ KEŞFETMEYİ, NEFRETE DEĞİL SEVGİYİ ANLATIYOR.**

Karışmak, bütünleşmek ve uyuşmak zorunda kalan tüm gençlere

Tolga Yozcu

“Artık bir değil, üç ayrı parçaydık. Bir anne. Bir baba. İkiye bölünmüş bir çocuk. Aslında, bu durumda dört parça oluyoruz çünkü benim iki kişi olmam gerekiyor: Annemin Izzy’si, babamın Isabella’sı.”-syf 21

Türkiye’de *İçimdeki Müzik* kitabıyla büyük kitlelere ulaşan yazar Sharon M. Draper’dan yürekleri ısıtacak, aylarca çok satanlar listesinde kalmış, yeni bir roman: *Karışık*. *Karışık* pozitif duygular veren pespembe kapağının aksine birçok hassas konuyu tek bir ortak noktada toplayıp gençlere ve aslında her yaşta insana farklı bakış açıları kazandırıyor. Romanın dert ettiği meseleleri ırkçılık, aile yapısı, kimlik bunalımı ve kendini keşfetme olarak sıralayabiliriz. Her yaşta okura hitap eden bu roman kalbinizi hem kıracak hem de bazı noktalarda sizi gülümsetecek.

Sharon M. Draper daha *İçimdeki Müzik*’te beyin felci geçirmiş olan Melody’nin iç dünyasını ve yaşadığı zorlukları anlatıyordu. Melody’nin sessiz çığlıklarını okumak kadar Isabella’nın bölünmüş hayatına tanık olmak da sizi bambaşka biri yapacak. Kitabın on bir yaşındaki ana karakteri tarafından anlatılan bu romanı en gerçekçi kılan şey Isabella’nın duygularını anlatırken kullandığı cümleler. Yazarın dili oldukça nahif, gerçekçi ve çarpıcı.

Isabella, beyaz tenli bir annenin ve siyah tenli bir babanın tek çocuğu. Kendisi 11 yaşında ve hayatında büyük bir tutkusu var: Müzik! Ebeveynleri boşanmış olan Isa-

bella bir hafta annesinin mütevazı evinde kalırken

öbür hafta vaktini babasının ihtişamlı evin-

de geçiriyor. Bu durum içerisinde

Isabella kendini bir o tarafa

bir bu tarafa çekilen

bir oyuncak be-

beğe benzetiyor. Bütün bu bölünmüşlük içinde okulunda gerçekleşen ırkçı bir olaydan sonra Isabella'nın hayatı çok daha kötü bir yöne doğru sürükleniyor.

Kitapta en büyük önem verilen şey, ebeveyn ve çocuk arasındaki ilişki. Isabella ve annesi arasında çok samimi ve duygusal bir anne-kız ilişkisi var. Isabella koyu renkli kıvrıkcık ve karışık saçlara sahipken annesi sarı ve yumuşak saçlara sahip. Aralarındaki bu gibi farklılıkların aslında Isabella'yı ne kadar özel kıldığını vurgulayan annesi, kitapta gerçekçi bir şekilde anlatılmış. Isabella'nın babası ile ikili ilişkileri de zaman zaman sallantılı geçse de Isabella, babasına olan benzerliğinden oldukça memnun ve bunu olduğu gibi kabul ediyor.

Baba, anne, üvey anne, üvey baba

Kitapta baba-kız ilişkisinde birbirini anlamaya dair derin sohbetlere yer verilmiş ve ikilinin ilişkisinin gelişimini okumak çok keyif verici. Kitaptaki aile ilişkisine anne, baba ve çocuk üçlüsünden başka karakterlere de yer veriliyor: üvey anne, üvey baba, üvey kardeş... Isabella'ya kitap boyunca en çok yardım eden ve onu destekleyen kişilerin başında bu üç karakter geliyor. Aslında hem Türkiye'deki örneklerinden hem de yurt dışında gördüğümüz "kötü üvey ebeveynler" kavramı bu kitapta tamamen yıkılıyor. Sharon M. Draper, çok gerçekçi bir anlatımla bu karakterlerin Isabella'ya olan desteklerini kaleme almış ve okurlarına ikili ilişkilerde nefretten öteye saygıyı çok iyi bir şekilde anlatmış.

"Acaba diğer insanlar bizi izliyor mu merak ediyorum, sanki bir tür reality show'muşuz gibi. Altyazıda şöyle yazıyor: "Çikolata ailesi vanilya ailesiyle yapay gerçeklikte, yani alışveriş merkezinde buluşuyor. Karamel kız çaresiz bir biçimde ikisinin arasında kalmış durumda." -syf 26

Isabella'nın okulunda yaşanan siyahi insanlara karşı ayrımcılığı temel alan olay onun hayatında büyük değişikliklere yol açıyor. Isabella kendi ten rengiyle ilgili öz sorgulamalara başlıyor ve hikâyedeki bu kırılma noktasından sonra her şey değişiyor. Kitapta farklılıklarımızı kabul etmek, ten rengimizden öte birbirimizin içini görmek adına Isabella'dan etkileyici cümleler okuyoruz. Sadece ırkçılık değil, farklı olduğun için dışlanmanın ne demek olduğuna dair alt metin okumaları yapmak da mümkün. Kitabın "karışmak, bütünleşmek ve uyusmak zorunda kalan tüm gençlere" adanması da kitap da

anlatılan her şeyi ve kurulan her cümleyi daha gerçekçi kılıyor.

"Ama insanlar birbirlerinin içini göremezler. İnsanların görebildiği renktir." -syf 41

Kitabın en önemli karakterlerden birisi ise Öğretmen Bay Kazilly. Bay Kazilly, Isabella'nın kişisel gelişimine büyük katkılar sağlıyor. Isabella, cesur ve sorgulamayı, düşünmeyi seven bir karakter. Bay Kazilly'nin soruları ve derste işlediği konular, Isabella'yı daha çok düşünmeye itiyor ve Isabella'nın içinde bulunduğu kimlik bunalımının bir sonuca varmasına büyük katkı sağlıyor. Aslında Sharon M. Draper, kitaplarına öğrencilerinin hayatına dokunan öğretmen figürleri eklemeyi seviyor. *İçimdeki Müzik* kitabında da Bayan V. benzer bir role sahip. Draper'ın kendisi de Amerika'da "Yılın Ulusal Öğretmeni" unvanına layık görülmüştü.

Isabella, müziğe karşı yoğun bir tutku besliyor. En büyük hayali ise kitap boyunca hazırlandığı piyano resitaline çıkmak. Sharon M. Draper, Isabella'nın bu tutkusuyla bizlere ne olursa olsun en çok istediğimiz şeyi başarmak için sürekli çalışmak ve vazgeçmemek zorunda olduğumuzu hatırlatıyor. Kitabın içerisinde yer yer Isabella'nın farklı alanlardaki sanatçı ruhuna da yer veriliyor ve Isabella'nın yazdığı şiirleri okuyoruz. Kitaptaki gülümseten cümleler ise Isabella'nın sıkışmış hissettiği anlarda gelen mizahi söylemleri. Isabella kesinlikle gençlerin kendilerine örnek aldığı bir karakter olacak.

"Başım önümde, tuşlara kasten basıyorum, notaları mümkün olduğunca bağlı çalışıyorum. Bugün seslerin su gibi aktığı falan yok. Beni dinleyen olsa herhalde o dalgaların arasında boğulmak üzere olduğumu söylerdi!" -syf 68

Ritimsel bir akıcılıkla ilerleyen kitap en büyük şoku kitabın sonunda vuruyor, okuru ters köşeye yatırıyor. Okuma boyunca Isabella'ya bağlanan okurlar kitabın sonunda gözyaşlarını tutamayacak.

Kitabın çevirmenliğini yapan Gizem Şakar'ın zengin bir Türkçeyle harikulade bir iş çıkardığını da söylemeden geçmeyelim. *İçimdeki Müzik* okurlarının heyecanla beklediği bu kitap hayatınızda bir iz bırakacak ve çevrenizdeki insanlara daha farklı bakmanızı sağlayacak. Son sözü Isabella'ya bırakalım.

"Bence nefreti ortadan kaldıracak tek şey sevgi." -syf 95

İçimdeki Müzik

Sharon M. Draper

Çeviri: Zeynep Kütük
Genç Timaş, 2016
256 sayfa

Karışık

Sharon M. Draper

Çeviri: Gizem Şakar
Genç Timaş, 2019
280 sayfa

Benimle birlikte hayal kurun!

SHARON M. DRAPER
BAŞARILI BİR YAZAR
OLMASININ YANI SIRA
ALANINDA UZMAN BİR
EĞİTİMCİ... “YILIN ULUSAL
ÖĞRETMENİ” SEÇİLME
ONURUNA LAYIK GÖRÜLEN
YAZAR, BEŞ KEZ “CORETTA
SCOTT KING EDEBİYAT
ÖDÜLÜ”NÜ KAZANDI. 48
ÖDÜLLÜ *İÇİMDEKİ MÜZİK*
İKİ YILI AŞKIN BİR ZAMAN
NEW YORK TIMES ÇOK
SATANLAR LİSTESİNDEKİ
YER ALDI. 2015’TE İSE
YAŞAM BOYU EDEBİ
BAŞARISI İÇİN AMERİKA
KÜTÜPHANELER BİRLİĞİ
TARAFINDAN “MARGARET
A. EDWARDS ÖDÜLÜ”
İLE ONURLANDIRILDI.
TÜRKİYE’DE GENÇ TİMAŞ
ETİKETİYLE OKURLA
BULUŞAN *İÇİMDEKİ MÜZİK*
BÜYÜK İLGİYE MAZHAR
OLDU. YAZARIN YENİ KİTABI
KARIŞIK BU AY İÇİNDE
YAYIMLANDI.

Hayatınızı sadece 8 kelime ile tanımlayacak olsanız bu 8 kelime ne olurdu?

Öğrenci, öğretmen, eş, anne, büyük anne, yazar, ilham kaynağı, teşvik edici

Hayattaki ilkeniz nedir?

Hayal kurmayı okuyarak, yazarak öğrendim. Ve eğitim yoluyla hayalperest kişiler yetiştirdim. Her zaman bir hayalperest olacağım. Benimle birlikte hayal kurun.

Kusursuz mutluluğu nasıl tanımlarsınız?

Kusursuz mutluluk; güzel bir gün batımı, torununun gülümsemesi, yılın ilk karı demektir. Bunlar, mutlu anları oluşturan küçük şeyler. Mutluluğu küçük şeylerde aramalıyız.

En büyük korkunuz nedir?

Su. Derin su. Yüzmeyi bilmiyorum ama sahilde oturmayı severim. Suya bakmayı severim, içinde olmayı değil!

Tarihten biriyle kendinizi benzetecek olsanız bu kim olurdu?

Benzetmek doğru kelime mi bilmiyorum ama Zora Neale Hurston'a büyük saygı duyarım. Yazım tarzı çok zekice ve hayatında birçok zorluk yaşamış.

Şu an hayatta olan hangi insana en çok saygı duyuyorsunuz?

Ebeveynlerim ve Barack Obama.

Hangi kelimeyi çok fazla kullanıyorsunuz?

Aslında, 'aslında' kelimesini çok kullanıyorum.

En büyük pişmanlığınız nedir?

Onlar küçükken çocuklarıma televizyon izlemeleri için çok fazla izin verdim.

Eğer bir yetenek edinecek olsanız bu yetenek ne olurdu?

Zarifçe dans edebilmeyi, yazabildiğim

kadar kolay hareket etmeyi çok isterdim.

En büyük başarınız nedir?

Hâlâ bu konu üzerinde çalışıyorum. Her gün başka bir hedefe ulaşmak için yeni bir fırsat.

En büyük kusurunuz nedir?

Çok seçici biriyimdir ve bazen sabırsız olabiliyorum.

En iyi özelliğiniz nedir?

Umuda ve olasılıklara inanıyorum. Ve çok pozitif bir insanım.

Başka bir canlıya dönüşme şansınız olsa bu ne olurdu?

Bir kuş gibi uçmayı ve bir balık gibi yüzmeyi isterdim. Ama bunların ikisi de olmak istemem.

Karşınızdaki kişi sizin ilk hangi özelliğinizi fark eder?

Çok gülümsemem olabilir. Arkadaş canlısı bir insanımdır.

Favori kurgu karakteriniz kimdir?

Beowulf. Ne adamdır ama!

Eğer tarihten bir karakter ile tanışma şansınız olsa bu kim olurdu ve ne söylediniz?

Oturup Mary McLeod Bethune, Sojourner Truth ve Harriet Tubman gibi kadınlarla sohbet etmeyi isterdim - medeni haklar ve kadın hakları için mücadele eden kadınlar. Cesaretleri ve liderlikleri için teşekkür ederdim.

En tahammül edemediğiniz şey nedir?

Düşünmeden konuşan insanlar beni sinir ediyor. Yani kaba ve kötü insanlar.

Bir şeyler yazmadığınızdaki en büyük uğraşınız nedir?

Telefonumdaki birkaç kelime olaylarına bağımlıyım. Uyumam ya da yazmam gereken bazı zamanlarda kendimi kaptırıp saatlerce oynayabiliyorum.

(Kaynak: <https://www.bookbrowse.com>)

Emilia Ağaçta çevre ile ilgili mesajlarını, kurgu içinde ustalıkla sunan bir kitap. Mesajlar sadece çevre ile de sınırlı kalmıyor. Arkadaşlık, doğa sevgisi, yanlışlar karşısında direnme, idealizm gibi mesajlarıyla da gençlerin ilham alabileceği eşsiz bir kitap.

Greta etkisi ve ağaçta yaşayan garip kız!

Emilia Ağaçta

Bernhard Hagemann

Çevirmen: Aylin Gergin
Genç Timaş, 2017

Son günlerde dünya, Greta Thunberg isimli bir genç kızın iklim krizi hakkında söylediklerini konuşuyor. Genç iklim aktivisti Greta'nın, iklim değişikliğine dikkat çekmek için tek başına yaptığı okul grevi kısa sürede kitlesel bir harekete dönüşmüş durumda. Çevre için yapılan okul eylemlerinin öncüsü Greta, iklim krizi hakkında söyledikleriyle dünya liderlerine kafa tutuyor. Küçük bir kız çocuğunun okula gitmeyip tek başına sokakta oturmasıyla başlayan eylem, nasıl küresel bir harekete dönüştü? Gerçek hayattaki Greta'nın kurmaca dünyada çok yakın bir arkadaşı var: Emilia. Bernhard Hagemann'ın kaleme aldığı gençlik romanı *Emilia Ağaçta* Greta'nın dikkat çektiği sorunların da altını çiziyor. Greta'nın tek başına başladığı protestonun büyük ve ses getiren bir harekete dönüşmesi gibi, kurgusal dünyada da Emilia aynı şekilde bir direnişle kısa sürede toplumun ve politikacıların dikkatini çekiyor. Tek başına bir ağaçta yaşamayla başlayan macera, kitlesel bir harekete dönüşüyor.

Emilia, evlerinin yakınındaki yaşlı bir ağacın kesileceğini, yerine futbol sahası yapılacağını öğrenir. İçindeki çevre ve ağaç sevgisi, onu bu olayı engellemek için bir şeyler yapmaya yönlendirir. "Ben üzerindeyken ağacı kesemezler." der ve ağaçta yaşamaya başlar. Bu esnada okula da gitmez. Bu sıra dışı olay Münih'ten gelmiş küçük Stoerte'nin dikkatini çeker. Stoerte büyük bir şehirden "taşra hayatına" düşmenin sıkıntısını yaşarken kendini Emilia'nın macerasının içinde bulur ve "ağaçta yaşayan garip kız"a destek olmaya karar verir. İki çocuğun macerası da bu şekilde başlar.

Emilia'nın ailesi de tıpkı Greta'nın ailesi gibi çevre duyarlılığına sahip. Stoerte'nin babası onları "alternatif insanlar" olarak tanımlar ve şunları söyler:

"Alternatif insanlar organik ürün satın alır, fazla et tüketmezler, çok bisiklete binip neredeyse hiç araba kullanmazlar ve alışverişe gittikleri zaman satın aldıklarını plastik poşete değil bez torbalara koyarlar."

Bu sözler günümüz çocukları için bir öneri

niteliği taşıyor. Duyarlı her insanın çocuklar ve gençler için isteyebileceği günlük hayat etkinliklerini işaretliyor.

Kitapta olaylar sadece ağaç koruma tutkusu ile sınırlı kalmıyor. Emilia ile arkadaşlıkları Stoerte için yepyeni bir şeydir. Stoerte, büyük bir şehirden, alıştığı bir çevreden uzaklaşmanın duygusallığını yaşamaktadır. Bu duygusallıktan Emilia'nın kararlı direnişi sayesinde kurtulur. Emilia ile Stoerte'nin arkadaşlıkları bu süreçte gelişir. Stoerte, Emilia'nın ne yapmak istediğini ve onu neyin motive ettiğini anlar:

"Dünyayı kurtarmak için fedakârlık ve idealizm şarttı. Stoerte idealizmin ne olduğunu Lukas ona anlattığında öğrendi: Bir şey yapman gerektiğini hissediyorsan ve bu his sana o şeyi yaptırıyorsa, bu idealizmdir."

Olaylar kısa sürede gelişir. Emilia ve arkadaşları yerel bir gazeteye röportaj verirler ve politikacılarla görüşürler. Haberin başlığı olayın özeti niteliğindedir: Küçük Ağaç Kurtarıcısı... Bundan sonra olanlar romanda şöyle anlatılıyor:

İnsanlar her yerden geliyordu. Hatta hem ağacı ziyaret etmek hem de kırsal kesimi gezmek için Münih'ten gelen insanlar vardı. Emilia'nın ağacından televizyon yoluyla haberdar olmuşlardı. Önceki akşam Emilia, Lukas, Stoerte ve ağacın hikayesi bir programa konu olmuştu. Emilia ve Stoerte programı Emilia'nın evindeki oturma odasında izlemişler ve Lukas'ın da sonradan izleyebilmeleri için kaydetmişlerdi. Stoerte programda fazla görünmemesine rağmen Emilia ile röportaj bile yapılmıştı. "Bu ağaç burada kalmak zorunda." demişti Emilia kameraya bakarak. "Çünkü bu ağaç güzel ve sağlıklı bir ağaç, ayrıca insanların ağaçlara ihtiyacı var ve bir futbol sahası başka bir yere de kurulabilir."

Genç Timaş tarafından yayımlanan roman "Emilia Ağaçta" çevre ile ilgili mesajlarını, kurgu içinde ustalıkla sunan bir kitap. Mesajlar sadece çevre ile de sınırlı kalmıyor. Arkadaşlık, doğa sevgisi, yanlışlar karşısında direnme, idealizm gibi mesajlarıyla da gençlerin ilham alabileceği eşsiz bir kitap.

Genç Timaş'ta yayınlanan *Çamur Çocuk* ve *Çikolataca Konuşur musun?* İki göç kitabı. Mülteci çocuk kahramanlar üzerinden ilerleyen bu iki kitap, genellemelerin, ırkçılığın, ötekileştirmelerin trajik sonuçlarına değinerek, hikâyeler aracılığıyla bir arada yaşamının sırlarına işaret ediyor: *"Belki de bizi farklı kılan şeyleri değil, bizi birleştiren şeyleri düşünmeliyiz!"*

ARTADAŞLIĞIN dili kelimeler DEĞİL ANLAMLARDIR

Merve Okçu

ocuk kitapları gerek görselleri gerekse konu işleyişleri bakımından çocuklara rol model inşa ederler. Çocuklar okuyarak deneyimledikleri şeylere dair farkındalık geliştirir ve bu deneyimleri tekrar etme potansiyeline sahip olabilirler. Tecrübe edilen şey, kişilerde aşinalık yaratabilir. Genç okur mültecilere deneyimlerinden haberdar olarak yaklaşır ve tutum sergiler. Aynı zamanda birer dünya vatan-daşı olarak, bir gün olası bir göçe maruz bırakıldıklarında, hikâyelerdeki tecrübeye binaen bu süreçte karşı başışıklık kazanabilir hâle geleceklerdir.

Mültecilik terimi kendi içinde pek çok hakkı taşıırken, misafir etmek, misafirperverlik ifadeleri bireylerin vicdani duygularının eyleme dökülme hâlidir. Mültecilerin ve göçmenlerin anlatıldığı hikâyelerde, misafirlik hâli ve misafirperver olmanın gerekliliğinden ziyade göçmen bireylerin özgürlükleri ve insan haklarının ifadesi önemlidir.

Genç Timaş'ta yayımladığımız *Çamur Çocuk* ve *Çikolataca Konuşur musun?* kitapları göç sürecini ve mülteciliği ele alırken kişilerin özgürlüklerine ve haklarına atıfta bulunuyor. "*Çikolataca Konuşur Musun?*" da Suriyeli göçmen Nadima'nın İngiltere'deki yaşantısına tanık oluyoruz. Nadima'nın karşısına çıkan ilk engel iletişim problemidir. Nadima'nın İngilizce bilmemesi arkadaş edinmemesine ve sınıfta adeta bir hayalet olarak görülmesine sebep olur. Bir gün sınıf arkadaşı Jaz onunla iletişime geçmeye çalıştığında ortak hiçbir dil konuşamadıklarını fark eder ve Nadima'ya bir parça çikolata uzatarak "*Çikolataca Konuşur musun?*" diye sorar. Bu diyalog iki kızın arkadaşlığının başlangıcı olur. Daha sonrasında ise modern dünyanın araçları imdada yetişir. Mesajlaşırken emojiler aracılığıyla anlaşılır. Nadima sınıfta bir misafir gibi görülürken, Jaz ile gerçekleştirdikleri performans herkesi etkiler ve çocuklar Nadima'nın hak ve öz-

gürlüklerinin nasıl linç edildiğini, savaşta-ki korkunç tecrübelerini fark ederler.

Çamur Çocuk'ta ise isimleri bile harflerden ibaret olan çocukların mülteci kampındaki deneyimlerine şahit oluyoruz. Bir grup göçmen çocuk, mülteci kampındaki yeni hayatlarında sıkışıp kalır. İsimlerini ve nereden geldiklerini bilen, ancak kimlikleri olmadığı için sadece harflerle adlandırılan bu çocuklar, hikâyelerini anlatmak ve bir yuvaya sahip olmak isterler. Kendi aralarında yeni bir aile kurmaya çalışırken eski kimlikleriyle ilgili hatıralarını da canlı tutarlar. Çocuklar seslerini duyurmaya ve insanları kendilerine inandırmaya çalışırlar. Belgeleri yani "*Yaşam Defterleri*" olmadan bütün hak ve özgürlüklerinden mahrum varsayırlar.

Çocuk ve gençlik kitaplarında modern dünyanın yarattığı hayaletlerin izini sürebilir, yaşamakta olan bu toplumsal figürlerin bireysel yansımalarında onları tanıyarak, hikâyelerine kulak verebiliriz. Böylece onlar da hayalet olmaktan çıkmış, görülebilir, duyulabilir bireylere dönüşürler. Suriye'de yaşanan kriz ve sonrasında gelişmiş olan dehşeti aşmak için edebiyat köprüler kurabilir. Kaostan sıyrılmak için, dünyanın bir sonraki kurbanlarının Suriye halkından daha iyi muamele görmesi için yansıma biçimleri önemlidir. Medyanın ortak söylemiyle ve de kulaktan kulağa ötekileştirilen mültecilerin yersiz yurtsuz kalmalarının ardındaki sebep söylemlere, göç sürecine ve yerinden olmaya dair farkındalığı artırmak adına çocuk edebiyatı eserleri önemlidir. Bu eserler, genellemelerin, ırkçılığın, ötekileştirmelerin trajik sonuçlarına değinerek, hikâyeler aracılığıyla bir arada yaşamının sırlarına işaret etmektedir. Bu işaretler çocuk ve gençlerin zihninde herkesin eşit haklara sahip olduğu, tek ulusun insanlık olduğu bir dünya tahayyülünün oluşmasına yardımcı olabilir.

Çamur Çocuk

Steve Tasane

Çeviri: Gizem Şakar
Genç Timaş, 160 sayfa

Çikolataca Konuşur musun?

Cas Lester

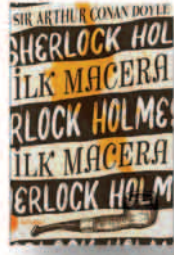
Çeviri: Dilara Baytekin
Genç Timaş, 240 sayfa

SHERLOCK
HOLMES OKUMAYA
YENİ BAŞLAYANLAR
VE BİLGİLERİNİ
TAZELEMELİK
İSTEYENLER İÇİN
DÜNYANIN EN
ÜNLÜ DEDEKTİFİ
HAKKINDA MİNİ
BİR KILAVUZ
HAZIRLADIK.

Sherlock Holmes'u okuma kılavuzu

Murat Tolunay

Sherlock Holmes, dünyanın en popüler dedektifi. Bir kurmaca karakter ama nâmi yazarını bile gölgede bıraktı. Bugün 165 yaşında ve Holmes dünyanın her tarafında heykelleri dikilen, her yıl kitapları 5 milyon satan bir roman kahramanı. Sherlock Holmes külliyatı dört roman ve 56 kısa öyküden oluşuyor. Dünyada en çok okunan kitaplar listesinde başları çekiyor. Bugüne kadar dedektifin maceraları 85'ten fazla dile çevrildi. Hakkında 10 binin üzerinde makale, kitap yazıldı. İlk 1903'te sinemaya adım atan Sherlock Holmes, 300'den fazla film ve diziye uyarlandı. Sherlock Holmes'u gerçek anlamda günümüzün kahramanı yapan ise BBC'nin meşhur dizisi oldu. Benedict Cumberbatch'in ünlü dedektifi canlandığı Sherlock adlı bu dizide doktorun rolü de Martin Freeman'a teslim. İkili, 21. yüzyıl Londra'sında çözülmesi gereken olayların peşine düşüyor. Portakal Kitap, Sherlock Holmes külliyatını (5 kitap yayımlandı) özenli baskı ve titiz bir dille yayımlamaya başladı. Biz de Sherlock Holmes okumaya yeni başlayanlar ve bilgilerini tazelemek isteyenler için ünlü dedektif hakkında mini bir kılavuz hazırladık.

Sir Arthut Conan Doyle:

Dedektif Sherlock Holmes karakterinin yaratıcısı. 22 Mayıs 1859 Edinburg doğumlu. 1876-1881 yılları arasında tıp eğitimi aldı. Bu süreçte kısa hikâyeler yazmaya başladı. Batı Afrika sahillerine sefer yapan gemilerde az bir para karşılığı gemi hekimi olarak çalıştı. 1882 yılında ilk muayenehanesini açtı. Burada pek mutlu olamayan Doyle, hikaye yazmaya ağırlık verdi ve ilk önemli eseri *Kızıl Dosya'yı* 1887 yılında bir dergide yayınladı. Edebiyat dünyasında önemli bir yer edinen Doyle, 7 Temmuz 1930'da kalp krizi geçirerek hayata veda etti.

Sherlock Holmes:

Yazar Sir Arthur Conan Doyle tarafından oluşturu-

lanan polisiye edebiyatının ilk karakterlerinden biri. 6 Ocak 1854'de Londra'da doğdu. Ölüm tarihi ise 1904. Olayları gözlemleyerek çözüyor. Elindeki ipuçlarından anlamlı bir bütüne ulaşmaya çalışır. Genellikle ayak izleri ve sigara izmaritleri gibi izlerden suçluyu bulur. Sherlock karakterinin ilham kaynağıyla ilgili sorular karşısında Doyle, Edinburgh Üniversitesi'nde tıp okurken onu etkileyen Dr. Joseph Bell'in ismini verir. Titiz gözlemleri ve güçlü çıkarımlarıyla tanınan Bell, adli tıpa da ilgi duyan, mahkemelerde uzman olarak görüşlerine başvurulana biridir. Doyle 1892'de Bell'e "*Sherlock Holmes'u şüphesiz en çok size borçluyum*" der. O da "*Sherlock Holmes sensin ve bunu gayet iyi biliyorsun*" cevabını verir. Conan Doyle, ünlü dedektifi bir kere öldürmeye niyetlenip başarısız olduktan sonra onu bir daha öldürmedi. Holmes 1914'te 60 yaşında son mecarasını yaşadı ve Sussex'te emeklilik hayatı sürmeye başladı. Arıcılıkla uğraşıyor!

Pipo, Baston, Avcı Şapkası, Pelerin:

Kurmaca bir karakter olmasına rağmen Sherlock Holmes'un fiziki görünümü nettir. Öykülerinin yayımlandığı Strand Magazine'de onu görsel olarak ete kemiğe Sidney Paget büründürür. Holmes keskin, sivri hatlara sahiptir. Uzun ve ince bir vücut hattı vardır. Paget, sonradan ikonik bir şekilde Holmes ile özdeşleşecek olan avcı şapkasını, yünlü giysisini, pelerinini, bastonunu ve piposunu çizerek onu tam anlamıyla betimler.

Baker Sokağı 221B:

221b Baker Sokağı, dünyadaki en ünlü adreslerden biri... Sherlock Holmes, tüm zamanların en popüler kurmaca karakterlerinden biri olsa da Londra'da gerçek bir evi var. Kitaplarında adresi verilen ve hikayelerinde detaylı bir şekilde anlatılan Londra'daki Baker Sokağı 221B'deki ev *Sherlock Holmes Müzesi* olarak faaliyet gösteriyor. Bu müzenin açılma hikayesi de ilginçtir. Romanlar yayımlandıktan sonra Baker Sokağı 221B adresindeki eve, dedektifin hayranları mektuplar göndermeye başlar. 1930'larda adreste yer alan Abbey National

İnşaat Şirketi, bu mektuplara cevap vermek için bir sekreter tutmak durumunda kalır. 1990'da da Baker Sokağı 239 numaradaki evde müze açılır. Posta İdaresi 239 nolu binanın numarasını 1999'da 221 olarak değiştirir ve böylece kurmaca karakterin evi gerçekten hayata geçirilmiş olur.

Kızıl Dosya:

Sherlock Holmes'un tarih sahnesine çıktığı kitaptır. Yazar Doyle bu kitabı tasarlarken baş karakterine önce Sherrinford Holmes adını verir. Ama sonra değiştirir. Üç haftada yazdığı düşünülen bu kitabı kimi yayıncılar ucuz ve sıkıcı diye yayımlamaz. Sonunda yazar telif hakkı olarak 25 pound karşılığında kitabın 1887'de *Kızıl Dosya* adıyla yayımlanmasına razı gelir. Sherlock Holmes'un ilk defa okurla buluştuğu *Kızıl Dosya*, gelecek birçok maceranın sıfır noktasıdır.

Dr Watson:

John H. Watson, Arthur Conan Doyle'un ünlü Sherlock Holmes hikâyelerinde yer alan kurgusal bir karakterdir. Askeri bir doktordur. İkinci Afgan Savaşı'ndan sonra ordudan emekli edilir. Watson, Sherlock'un yardımcısı ve kimi zaman ev arkadaşıdır. Davaları çözerken Sherlock'a yardımcı olur ancak hiçbir zaman onun yetenekleriyle boy ölçüşemez. Biri hariç (*Aslan Yeleşi*) tüm kitaplar Watson'ın ağzından yazılmıştır. Başta Holmes'un yeteneklerine şüpheyle bakan Watson sonradan onlara hayranlık duymaya başlamıştır.

Profesör James Moriarty:

Sherlock Holmes dünyasının en tehlikeli ve meşhur suç dehası... Tabii Holmes'un de en büyük düşmanı ve onu alt edecek tek insan. Doyle bu karakteri yaratırken yine gerçek bir suçludan ilham alır: Adam Worth. James Moriarty ayrıcalıklı koşullarda yetişmiş, matematik dehası olarak kabul edilen son derece yetenekli ve akıllı biridir. Kurduğu suç örgütü Londra'yı ele geçirmiş, yüzlerce suç onun emriyle gerçekleşmiştir. Fakat hiçbir suçu polis onunla ilişkilendiremez. Holmes "Eğer o adamı yenebilirim,

eğer toplumu o adamdan arındırabilirsem kariyerimin zirvesine ulaştığımı kabul edeceğim".

Sherloc'un ölümü:

Conan Doyle, Sherlock Holmes'un nasıl bir fenomene dönüştüğünü ancak onu öldürdüğü *Son Muamma* macerasından sonra anlar 1893'te daha fazla önemsedığı tarihi romanlarını üzerinde çalışabilmek için Sherlock Holmes karakterini öldürme kararı aldı. Dedektifin hayranları bu ölümüne çok öfkelenir. Maceralarının yayınlandığı *Strand* dergisinden 20 bine yakın okur aboneliğini iptal ettirir. Dergi kapanma tehlikesiyle karşı karşıya kalır. Yetmez, yazara protesto mektupları yazılır. Bu ölüm İngiltere'de bir yas gününe dönüşür. İnsanlar kollarına siyah bant takar. Doyle ise bir kurmaca karakterin bu kadar sevildiğini o zaman anlar ve 10 yıl sonra Sherlock Holmes'u yeniden hayata döndürür. (*Baskerville'lerin Tazısı* daha sonra *Boş Ev Macerası*'nı yayımlar)

Sinema-Dizi:

İlk 1903'te sinemaya adım atan Sherlock Holmes, 300'den fazla film ve diziye uyarlandı. 75'ten fazla aktör tarafından canlandırıldığı için Guinness Rekorlar kitabına girdi. Sherlock Holmes'u gerçek anlamda günümüzün kahramanı yapan ise 2011 yapımı BBC'nin meşhur dizisi oldu. Benedict Cumberbatch'in ünlü detektifi canlandığı Sherlock adlı bu dizide

Mecidiye Nişanı:

2. Abdülhamid, bir Sherlock Holmes hayranıydı. Bütün eserlerini sarayın çevirmenlerine çevirtip okumuştur. Conan Doyle 1907'de eşiyle İstanbul'a gelince Abdülhamid onu Mecidiye Nişanı ile mükafatlandırdı.

3 5 yıl boyunca öğretmenlik mesleğine gönül veren Vehbi Vakkasoğlu, büyüklerin en az bir kez karşılaştığı, birden fazla okuduğu *Öğretmenin Not Defteri* ile şimdi günümüz gençlerine ulaşıyor. 42 esere imza atan, eğitimciliği ve eserleriyle yepyeni bir gençliğin yetişmesine katkıda bulunan Vehbi Vakkasoğlu, *Öğretmenin Not Defteri*'nde din, iman, inanç, peygamber, peygamber sevgisi, iyilik, dürüstlük, arkadaşlık gibi konuları gençlere anlatıyor.

Üç kitaptan oluşan *Öğretmenin Not Defteri*, yazarın sohbet havasında okurlara sorduğu sorular etrafında şekilleniyor. Bu sorular ise yazarın öğretmenlik hayatı boyunca öğrencilerinden gelen sorulardan oluşuyor. Çocukluktan gençliğe geçme sürecindeki öğrencilerinin sorduğu "Tabiat yaratıcı olabilir mi?", "Bencillikten nasıl kurtulabiliriz?", "Mutluluk nerede?", "Hayat bir mücadeleye mi?", "İnsan, nasıl insan olur?" gibi soruları, hem İslam dini ekseninde hem de kendi tecrübelerinden hareketle cevaplıyor. Aynı zamanda öğrencilerine anlattığı hikâyelerle onları hayatın gerçeklerine de çekiyor.

Vakkasoğlu, "İnsan, nasıl insan olur?" sorusuna şöyle cevap veriyor: "İnsan en az kendini merak ediyor. Oysaki bizzat kendisi merak ettiği nice şeyden sanatlı, daha bilinmez ve daha karmaşıktır. İnsan, insan bilmecesini çözmeden, başka bilinmeyenlere akıl oltasını sallayıp bekliyor. Buna rağmen 'İnsan nedir?' sorusu hep ikinci planda kalıyor. Günümüz insanı, haddini bilmekten uzaklaştı, hesapçı oldu. Bencilleşip midesini düşünür oldu. Anormalliklerin normalleştiği dünyamızda, insan kendinden ve kendi gerçeklerinden kaçır oldu. Elbette yücelmek ve yükselmek, insanın hakkıdır. Fakat bu, Everest'e tırmanarak gerçekleşmez. İnsanlık, ancak

Miraç mucizesini gerçekleştiren Allah Resulü'nün yolundan ve izinden giderek, hakiki yüksekliği, iç ve dış yüceliği kazanacaktır."

Yazar, *Öğretmenin Not Defteri*'nin yapmak istediğini ise şöyle açıklıyor: "Bizi, sevgiyle sevgisinden yaratmış olan Yüce Allah, sevgiyi emretti. Kını, kanı ve düşmanlığı yasakladı. Canlı, cansız bütün varlık dünyası, aynı yaratıcının eseri olarak birbirini sevgiyle bütünledi, tamamladı, destekledi. Böylece evrende bir müthiş uyum, ahenk ve düzen meydana geldi. Sevgisizleşmiş insan, habire bu düzeni bozuyor. Gü-nübirlilik bencillikleri uğruna, dünyayı yaşanmaz bir hâle getiriyor. Sürekli veren cömert topraktan, daima ıslıl ıslıl neşe dağıtan güneşten, canımıza can katan tertemiz suların ibret almadan... Olumsuzluğu, cimrilik, çıkarıcılığı kıskır-tıyor birileri... Bütün bu aksiliklere 'Dur!' diyebilecek bir ses olma-lıyız. Bir mıknaş gibi insan kardeşlerimizi iyiye, doğruya, güzele çekmeliyiz. *Öğretmenin Not Defteri* bunu yapmak istiyor."

Öğretmenin Not Defteri; sadece gençlere yazılan bir eser değil, aynı zamanda öğretmenlik mesleğine gönül verenler ve öğretmenler adayları için de bir başucu kitabı. Öğrenciye bir dost, arkadaş gibi yaklaşan, öğrenci psikolojisini en iyi şekilde anlamaya gayret gösteren, "doğru" öğretmen profilini göstermeye çalışan bir kitap.

Efsane kitap Öğretmenin Not Defteri

Öğretmenin Not Defteri, yıllar öncesi yazılmış olmasına rağmen sorduğu sorularla hâlâ güncelliğini koruyan, üslubuyla okuyucuyu içine çeken, din, iman, inanç gibi zor konuları açık, anlaşılır ve keyifli bir dille anlatan bir kitap.

Öğretmenin Not Defteri Set (3 kitap)

Vehbi Vakkasoğlu

Genç Tımas, 2017, 544 sayfa

Artık Sherlock'un yeni bir yardımcısı var Mary Russell

Sevinç Okyay

Polisiyenin, telif sorunu geride kalan büyük yazarlarının kitapları üst üste baskılar yaparken, bir yandan da ortaya başka yazarların kaleme aldığı ek maceralar çıktı, çıkıyor. Sherlock Holmes çok genç, çok yaşlı, İngiltere'de, İspanya'da, her yerde. Elbette sinemada (Guy Ritchie filmleri) ve televizyonda da ("Sherlock", "Elementary") boy gösteriyor. Ama zaten Holmes, en çok uyarlaması yapılan edebi karakterdir. Guinness Rekorlar Kitabı'na göre 2012 yılında 254 sinema ve TV uyarlaması vardı. Öte yandan, Sophie Hannah da Agatha Christie Vakfı'nın onayıyla Agatha Christie'nin izinde gidiyor ve Hercule Poirot'yu yeniden hayata geçiriyor. Üstadenin yerini tutabiliyor mu? Eh, bence tutamıyor.

Gene de, yeni kılıklara sokulmak istenen asıl polisiye yıldızı, Sherlock Holmes tabii. Doğrusu, sinema ile televizyon bir yana, karakterimizi kâğıt üzerinde değiştirmek isteyenlere pek de iyi gözle bakmamışımdır. Önyargıyla, önceden değil, okuduktan sonra. Ama "Arıcının Çırağı"nda nihayet Holmes'e farklı gözle bakabilen ve onaylı bir yardımcı bulmuş yazara rastladım. Laurie R. King, büyük dedektifle dağda-bayırda karşılaşan, hatta onun üstüne bakıp ezmesine ramak kalan 15 yaşındaki Mary Russell'da bulmacayı çözmüş. Yardımcı deyince, perde ve ekranda onu oynayanların yorumuna göre tarifi değişen Dr. Watson'a bir itirazım yok. Üstelik "Sherlock" mini dizisinde onu bizim temsilcimiz gibi, Sherlock'un eşsiz zekası ile aramızda tampon oluşturarak ve zeki bir doktor/asker olarak oynayan Martin Freeman'in yorumundan hoşnutum. Ne var ki, "Elementary"nin Dr. Joan Watson'ında Lucy Liu bambaşka bir şeydi. Mary de onun gibi.

Hem öksüz hem yetim

Yıl 1915... Sussex'te bir çiftlik evinde iki baş karakterimizle karşılaşılıyor. Bunlardan genç olanı, aynı zamanda anlatıcımız. 15 yaşındaki Mary Russell yakın zamanda hem öksüz hem yetim kalıp hiç sevmediği teyzesinin yanına yerleşmiş. Sıska, uzun boylu, çok zeki ve biraz da yaş icabı, kendini beğenmiş. Elinde kitabıyla yürürken, eşsiz dedektifi çiğnemesine ramak kalıyor. Sherlock Holmes ise arılarıyla (ve belki de anılarıyla) polisiye dünyasından çekilip buraya yerleşmiş. Arıları yetiştiriyor ve inceliyor. Yalnız 'arıcı' kelimesi aklınıza hemen Theo Angelopoulos'un aynı isimli (The Beekeeper) filminin kahramanı Marcello Mastroianni'ye getirmesin! Bildiğimiz Holmes gene de.

Bildiklerini öğretmek

Ama Sherlock da cevher gördü mü tanıyor. Russell'in neredeyse üstadınkine denk bir zekası var. Oysa dedektifimiz daha önce böyle biriyle karşılaşacağını aklına bile getirmemiş. Bildiği her şeyi ona öğretmeye başlıyor.

"Arıcının Çırağı ya da Kraliçenin Ayırıştırılması Üzerine" (The Beekeeper's Apprentice: or, On the Segregation of the Queen) polisiyeye ve biz okurlara uzun ömürlü olacağını umut ettiğimiz bir karakter armağan ediyor. Laurie R. King'in, yaşayan en büyük Sherlock Holmes uzmanı Leslie S. Klinger'in da takdirini kazanmış. Hatta bu takdir birlikte kitap hazırlamaya kadar vardı. Doyle ile ilgisi olmayan çoğu ünlü yazarlara Sherlock Holmes hikayeleri yazdırdılar mesela. Ama eğer Mary'yi sevip de (İngilizce olarak) devam etmek isterseniz, hemen hatırlatalım: Holmes ile ikisinin 20'yi aşkın macerasına ek olarak, "The Mary Russell Companion" çok keyif verici bir kitaba benziyor

**LAURIE KING'İN
KİTABI "ARICININ
ÇIRAĞI"
SHERLOCK
HOLMES YENİ BİR
YARDIMCI
BULMUŞ. AMA BU
YARDIMCI, DR.
WATSON'DAN
ÇOK, TV DİZİSİ
"ELEMENTARY"DEKİ
DR. JOAN
WATSON'I
ANDIRIYOR.**

Arıcının Çırağı

Laurie R. King

Çeviri: Müge Atalay
Bayyurt, Portakal
Kitap, 368 sayfa,
2016

Fotoğraf JJ Jordan

Nero Polise dalında en iyi kitap

Arıcının Çırağı'nın devam kitabı olan *Kadınlar Alayı*'nda Mary Russell-Sherlock Holmes hikâyeleri soluksuz bir şekilde devam ediyor! 1921 yılıydı ve Sherlock Holmes'un parlak çırağı Mary Russell, -şimdi dereceyle Oxford Üniversitesi teoloji mezunu bir kadın olarak- oldukça büyük bir miras edinme eşiğindeydi. Kadın haklarına ve teolojiye yaklaşımıyla dikkatleri üzerine çeken yeni bir tapınağın karizmatik lideri Margery Childe'la şans eseri tanışıp elinde olmadan ona ve Margery'nin çoğu zengin, eğitimli genç kadınlardan oluşan çevresine çekilirken olaylar kendisine şu soruyu sorduracaktı; söz konusu "Yeni Tapınak" kötü niyetli şeylerin bir örtüsü olabilir miydi? Şimdi artık bir yanda Mar-

gery'nin mistisizmini, diğer yanda Holmes'a karşı içinde derinleşen sevgiyi kabullenmenin yarattığı iç çatışmaların eşiğindedir Mary Russell. Ve ustası Holmes'un desteğini ve üstün zekâsını her zaman arkasında hissederek, karşılaşacağı büyük tehlikeden habersiz bir şekilde tapınağın sırrının peşine düşer. Bu kitapla Nero Polisiye-Kurgu Dalında En İyi Kitap Ödülü'nü alan ödüllü yazar Laurie R. King, sizi umulmadık bir maceranın içine çekerken, Holmes ve Russell ortaklığında şaşırtıcı bir dönüşüme işaret ediyor.

Kadınlar Alayı

Laurie R. King

Çeviri: Müge Atalay Bayyurt, Portakal Kitap, 304 sayfa, 2017

Mary-Sherlock ikilisi zeki katilin peşinde

Arıcının Çırağı'nda tanışıp *Kadınlar Alayı*'nda güçlü zekâsına her satırda şahit olduğumuz Mary Russell; kendisini profesyonel bir eş olarak kabul ederek bizi iyice şaşırtan Sherlock Holmes'un ilham uyandırıcı keşfi...1923'te ortaya konan serinin üçüncü kitabında, bu sefer Mary Russell Holmes ve kocası emekli ama hâlâ enerjik Sherlock Holmes ikilisini yepyeni bir macera beklemektedir. Kısa bir süre önce Filistin'den dönen amatör bir arkeolog Dorothy Ruskin'in, akademik bir teolog olan Mary Russell'ın korumasına bıraktığı MS 70 yılına ait bir mektubun Magdalalı Meryem'e uzanması olayın sadece başlangıcıdır. Üstelik sonuçlarının Hıristiyanlığa dair mühim

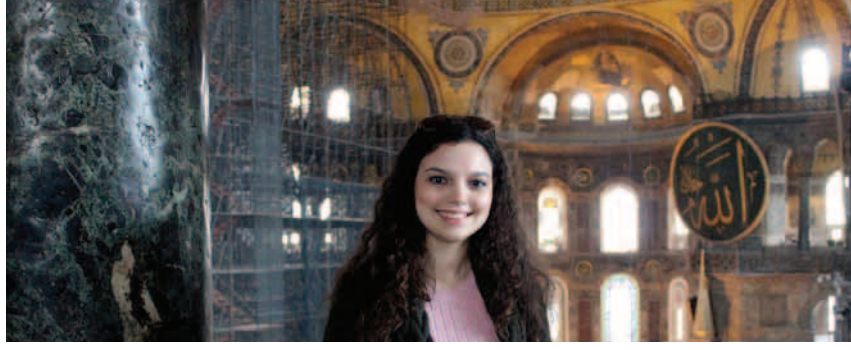

Meryem'in Mektubu

Laurie R. King

Çeviri: Müge Atalay Bayyurt, Portakal Kitap, 304 sayfa, 2018

bir detaya dokunması da cabası... Ruskin aniden trajik bir kazada öldürüldüğünde ve bazı gizemli güçler bu papirüsün ve dolayısıyla Mary-Sherlock ikilisinin peşine düştüğünde ise kendilerini zeki bir katilin izinde bulurlar. İki bireyci şahsiyet arasındaki karmaşık ilişkiyi başarıyla kaleme alan Laurie R. King'in kalemiyle *Meryem'in Mektubu*; politik entrikalar, teolojik arkeoloji ve muhteşem Holmesvari dokunuşları ile yine okuru muazzam bir serüvene davet ediyor!

GENÇ YAZARDAN GENÇLERE 10 KİTAP TAVSİYESİ

Rana Demiriz 1995 doğumlu genç bir yazar. İlk romanını yayınladığında yaşı henüz 14'tü. Son iki romanı *Ayasofya'da Bir Gece* ve *Endülüs'te Bir Hafta* romanları Genç Timaş'tan çıktı. Plastik sanatlarda da eser veren genç yazarımız karma ve kişisel birçok sergiye katıldı. Koç Üniversitesi'nin Sanat Tarihi ve Arkeoloji / Tarih bölümlerinden 2018 yılında mezun oldu. T Genç okurları için Demiriz'e hayatında iz bırakan kitapları sorduk.

Sicilya'da Bir Aşk Hikâyesi

Ann Radcliffe

18. Yüzyılda bir kadın yazar tarafından yazılmış ve yayınlanmış olmasının yanında, harika bir gotik roman. Gotik edebiyatı bu kitap sayesinde tanıdım ve o gizemli, mistik, biraz da karanlık dünyaya hemen âşık oldum.

Saatleri Ayarlama Enstitüsü

Ahmet Hamdi Tanpınar

Benim okurken 'çok tuhaf' diye nitelendirirdiğim ve bu tuhafıktan müthiş bir zevk aldığım, arada bir dönüp dolaşıp hâlâ severek okuduğum roman. Benim için Türk fantastik romanlarının şahı olmakla beraber, her okuduğumda ayrı bir tat bırakır.

Narnia Günlükleri

C.S. Lewis

Ortaokulda bu olağanüstü dünyayla tanışmak muhteşemdi. O dolaptan geçip Narnia ülkesine gitmek, o maceraları onlarla yaşamak istemiştim. Aynı zamanda duygusal bir hikaye olması ve içerdigi savaş sahnelerini okurken gerçekmiş gibi yaşamam sebebiyle ayrı bir yeri var kesinlikle.

Çalikuşu

Reşat Nuri Güntekin

Feride karakteriyle hayatımda büyük bir iz bıraktı bu kitap. Bütün kitaplarımdan baş kahramanının genç bir kadın olması, kabuğundan çıkması, Feride gibi güçlü ve cesur hatta bir noktada idealist olması belki de bu yüzden.

Canım Sevgilim Ines

Isabel Allende

Bu kitap sunduğu manzaralarla ve büyümlü gerçeklik öğelerinin oldukça ustaca kullanılmasıyla diğer kitaplardan ayrılıyor benim için. Yeni kıtanın keşfiyle İspanya'dan Güney Amerika'ya göç edişi, yerli halkla savaşları öyle lezzetli anlatıyor ki o manzaralar hiç bitmesin istiyorsunuz. Ines ile beraber siz de yaşıyorsunuz.

Otranto Şatosu

Horace Walpole

İlk gotik roman olarak kabul edilen bu kitap çizdiği sahnelerle adeta gözümde bir film gibi canlandı ve beni çok etkiledi. Keşke biraz daha uzun olsaydı, çünkü gotik edebiyatın bu ilk eserlerinin ortak özelliği maalesef tadının damağınızda kalması.

Benim Adım Kırmızı

Orhan Pamuk

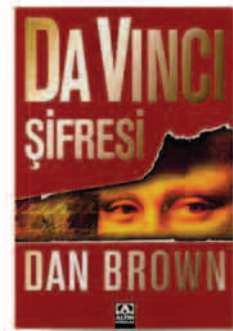
Sanat tarihi ve macerayı bir arada okumaya bayıldığımdan, okurken de beni sıkça düşündürdüğünden bu romanı severek okudum. Yazarın araştırmalarının üzerine oluşturduğu kurgu görüldüğünden çok daha katmanlı, çok daha dallı budaklıydı; her sayfada biraz daha o dünyaya dalmak bir okur olarak çok keyifli.

Talihsiz Serüvenler Dizisi

Lemony Snicket

Ortaokulda okuduğum on üç kitaplık bu seri, macera ve umutsuzluğu harmanlayarak beni hem çok kızdırmış hem de bir solukta okumama sebep olmuştu. Şimdilerde o yaş grubundaki herkese öneriyorum ki yazarın kurduğu dünyayla genç yaşta tanışmak lazım.

Da Vinci Şifresi

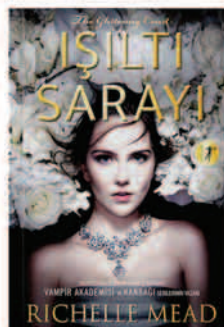
Dan Brown

Bir solukta okuduktan sonra başa dönüp bu sefer hazmederek bir kez daha okumuştum. Kurgusuyla, karakterleriyle, mekanlarla, olay örgüsüyle inanılmaz detaylı, okurken puzzle yapıyormuş gibi hissettiğim ve en sonunda kocaman bir 'aaaaa' dediğim kitap benim için.

Işıltı Sarayı

Richelle Mead

Güncel gençlik kitapları arasından en başarılı bulduğum distopyalardan. Kesinlikle çok şaşırtıcı bir dünya ve karakterlerin beklenmedik maceralar yaşamasıyla önyargılarımı kıran bir kitap oldu benim için.

CANIM ARKADAŞIM'I İLK OKUYANLAR, 'BÖYLE ARKADAŞLIK KALDI MI?' DİYE SORDULAR

Ö

Özgür Balpınar genç kuşak yazarlardan. 21 Aralık 1989 doğumlu. Yazma merakı çocuk yaşlarda ortaya çıktı. Öğretmenlerinin de yönlendirmesiyle bu süreci ileriki dönemlere taşıdı. Üniversitedeyken pek çok dergide öyküleri yayımlandı. İlk romanı *Göğü Yere İndirelim*'i yayınladığında üniversite son sınıf öğrencisiydi. Özgür Balpınar, *Canım Arkadaşım* ismini verdiği son romanıyla (dördünca kitabı) iki çocuğun özveriyle yaratmaya ve tüm sınırları aşmaya çalıştığı bir dostluğun hikâyesini etkileyici bir dille kaleme aldı. Yazarla, kitabından yola çıkarak arkadaşlık kavramından ağaçların gölgesine uzanan bir söyleşi gerçekleştirdik.

Canım Arkadaşım, romanın isminin hakkını sonuna kadar veren özel bir arkadaşlık hikâyesi. Bu hikâyeyi ne zaman yazmaya başladın? Sana ilham veren bir arkadaşlıktan mı yola çıktın yoksa tamamıyla kurgu mu?

Çok teşekkür ederim. Hikâye birdenbire ortaya çıkmadı tabii ki. Küçük küçük parçalar eşliğinde kendini var etti. Aldığım notlar birikince yazmaya karar verdim. Yalnızca arkadaşlık konusunda değil, yaşadığım birçok hatıranın etkisi var *Canım Arkadaşım*'da.

Kitabın kapağına baktığımız zaman isminin altında Çince harfler de görüyoruz. Çince anlamı olsa gerek. Cevabını merak ettiğim sorulardan biri de bu aslında. Hikâyenin yalnızca baş karakterleri Tai ve Yue değil, romanda herkes Çinli. Türk romanlarında pek sık rastlamadığımız bir şey bu. Hikâye neden Çin'de geçiyor?

Farklı kültürleri araştırmak, o kültürlerle ait efsaneleri, hikâyeleri, şarkıları incelemek hoşuma gidiyor. Yazdığım romanları, elimden geldiğince bu kültürel renklerle harmanlamaya çalışıyorum. Eksiklerim çoktur tabii fakat zamanla daha iyi olacağımı düşünüyorum. *Canım Arkadaşım*'ın Çin'de geçmesinin birincil sebepleri Çin'in kültürel zenginliği ve orada çalışan çocuk işçi sayısının epey fazla olması.

Sen Çince biliyor musun? Ve Çin'de hiç bulundun mu? Bulunduysan eğer oradaki varoş sokakları gezme imkânın ve romanınla bağlantılı olarak çocuk işçileri gözlemleme şansın oldu mu?

Maalesef Çince bilmiyorum. Çin'e hiç gitmedim. Bu nedenle, romanı yazmadan evvel yalnızca araştırma yapmakla yetindim. Bu konu hakkında birkaç olumsuz eleştiri de aldım

Söyleşi:
Nilüfer
Türkoğlu

Kitabımın ismini *Canım Arkadaşım* olarak belirlediğimde yayınevi içinden, ismin klişe olduğu yönünde birkaç eleştiri gelmişti. Bir sözcüğün değerini azaltan, onu yapay kılan ve bir klişeye çeviren biz insanlardan başkası değil. Fakat o sözcüğe gerçek değerini kazandıracak olanlar da yine biziz.

hatta; gidip görmediğim bir yeri nasıl anlatabildiğim, kitabıma konu edebildiğimle alakalı.

Bence “gerçekçilik” konusunda çocuk ve gençlik edebiyatıyla yetişkin edebiyatı arasında ciddi bir fark, hatta uçurum var. Çocuklar okudukları kitaplarda daha naif, daha yumuşak bir dil görmeyi istiyor; ayrıntılardan ziyade hikâyenin akışında kalmak onlara daha cazip geliyor.

Bahsini ettiğim şeylerden, “Çin’de geçen bir hikâye yazmak için Çin’e gitmeye gerek yok” algısı çıkmasın. Şartlarım gereği, bu durum şimdilik bana fazlasıyla lüks. Elbette gidip gezme şansım olsaydı, daha iyi bir roman çıkabileceğini söyleyebilirim.

“Olmak istediğim veya olmasını istediğim karakterler yaratmaya çalışıyorum”

Romanında yarattığın ana karakter Tai etkileyici bir karakter. Bu kadar olgun olmasının altında neler yatıyor sence?

“Olmak istediğim” veya “olmasını istediğim” karakterler yaratmaya çalışıyorum romanlarımda. Bana veya etrafımdaki insanlara belirli yönleriyle benziyor fakat yine de tastamam birbirini karşılamıyorlar. On altı yaşındayken çok toy olduğumu hatırlıyorum. Fakat şimdilerde on iki on üç yaşındaki bazı çocuklarda olgun tavırlarla karşılaşınca şaşırıyorum. Tai’yi yazarken de içimde kalan bir özlemle yazmış olabilirim bu yüzden.

Karakterlerine verdiğin isimler de çok manidar. Romanda hikâyesine rastladığımız Yin Yang’dan yola çıkarak -belki de - yarattığın isimler Taiyang ve Yue, Güneş ve Ay. Biri aydınlığı diğeri karanlığı simgeliyor. Birbirlerini tamamlıyorlar. Biraz bize bu dostluğun başrolündeki bu karakterlerden bahsedebilir misin?

Okuyucuya çok da ipucu vermek istemem ama...

Her insan biriciktir. Birbirine tıpatıp benzettığımız iki insan bile birbirinden o kadar farklı ki... Birini tanıma-ya çalışırken epey çaba sarf ediyoruz, oysa kendimizi tanımıyoruz. Birini tanıma çabası, öncelikle kendini tanıma çabasıdır bana göre. Taiyang ve Yue’nin arkadaşlığı da bu temel üzerine inşa edildi.

“Herkes yazar olabilir düşüncesi normalleşiyor”

Yine Genç Timaş’tan çıkan diğer üç kitabın *Göğü Yere İndirelim*, *Yeryüzünün Kalbi* ve *Düşler Atlası* da yeşilin kıymetini, hayvanların dostluğunu, paylaşmanın ve sevginin önemini hatırlatıyor. Bu alanda gençler üzerinde farkındalık yaratmak çok önemli. Biraz o kitaplardan da bahsedersiniz mi?

Günümüzde özellikle çocuk edebiyatında edebi değerden yoksun, çabuk tüketilebilecek eserlerin yayımlandığını sıkça görüyoruz. Bir kitap yazabilmek, inan ki artık çok kolay. Elli yıl öncesinde kitaplara, yazarlara ve yazar olma arzusuna daha farklı bakılıyordu. Eli kalem tutan, bir şeyler üretebilen insanlar yazma cüretini sorguluyordu. Artık onlarca yayınevi, o yayınevlerinin de yüzlerce alt markası var. Paranız varsa kitabınızı hemen basıyorlar mesela. Böylelikle “herkes yazar olabilir” düşüncesi normalleşiyor. Bu durum da “nitelikli edebiyat” dediğimiz olguya zarar veriyor.

Kendimi bu konuda sıkça sorguya çekiyorum. Hikâyenin özgünlüğünü, okura neler kattığını, niteliğini ve geleceğe kalıp kalamayacağını yazdığım her kitabın öncesinde düşünüyorum. Özellikle çocuk edebiyatı için kırmızı çizgi olmalı bu. Yoksa bahsini ettiğimiz o farkındalığı yaratmanın yerine çocukları olumsuz etkileyebiliriz. *Göğü Yere İndirelim*, *Yeryüzünün Kalbi* ve *Düşler Atlası* da bu bilinçle yazıldı.

Senin asıl mesleğin yazarlık mı yoksa başka bir işin var mı?

Mesleğim yazarlık. Bunun yanı sıra “freelance” olarak tabir edilen serbest zamanlı işler de yapıyorum.

“Bir kelimenin savaşını vrebilmek, bir yazar için mühim mesele”

***Canım Arkadaşım*’a dönecek olursak roman Genç Timaş’tan çıktı ama aslında yetişkin okuyuculara da hitap ediyor. Günümüzde özellikle sosyal medyayla iyice unutulmuş dostluk kavramını hatırlatmak açısından bu hikâyenin çoğu kişiyi etkileyeceğini düşünüyorsunuz. Şimdiki zamanın arkadaşlıklarını nasıl değerlendiriyorsun? Herkesin, sevmediği insanlara bile ‘kalpler, çiçekler’ gönderdiği bir devirde “Canım arkadaşım” diye arkadaşımıza hitap etmek klişe ve yapay kalıyor olabilir mi?**

Sabahattin Ali anlatıcı olarak yazdığı bir öyküsünde, herkesi sevebileceğini düşünen bir karakterine, “Kaç tane kalbin var senin?” diye sitem etmişti. Sahi, kaç tane kalbimiz var bizim? Sevgiden ne anlıyoruz? Ya arkadaşlıktan?

Duygularımızı kaybediyoruz. Çıkarıcı bir samimiyetle herkesi kardeşimiz, arkadaşımız olarak görüyoruz. Lakayt bir tavırla herkesi ama herkesi seviyoruz. Herkese bol keseden kalpler, çiçekler gönderiyoruz.

Canım Arkadaşım’ı ilk okuyanlar, “Böyle arkadaşlık kaldı mı zamanımızda?” diye sordular bana. Kalmadı elbet. Anbean tükettik çünkü insanı insan yapan tüm duyguları. Artık kendimizi bile tanıyamayacak haldeyiz.

Canım Arkadaşım
Özgür Balpınar

Genç Timaş, 2019
192 sayfa

Canım
Arkadaşım,
Özgür
Balpınar'ın
dördüncü kitabı.

Kitabımın ismini *Canım Arkadaşım* olarak belirlediğimde yayınevi içinden, ismin klişe olduğu yönünde birkaç eleştiri gelmişti. Bir sözcüğün değerini azaltan, onu yapay kılan ve bir klişeye çeviren biz insanlardan başkası değil. Fakat o sözcüğe gerçek değerini kazandıracak olanlar da yine biziz.

Günümüzde bir kelimenin savaşını verebilmek, bir yazar için mühim meseledir. Kazanılan bir savaş zafer değildir belki, olması gerekendir. Fakat kaybedilen savaş da unutulmaz, zamanı geldiğinde o kelimelerin değeri hatırlatılır ve anlaşılır.

Senin “Canım Arkadaşım” diyebildiğin arkadaşın ya da şanslıysan arkadaşların var mı?

Bir arkadaşım oldu. İsim vermeyeyim de kimse gücenmesin. (Gülüyor.)

Yazın hayatına ilham veren yazarları da merak ediyorum. Doğa üzerine yazan genç bir yazarın kitaplığında kimler var?

Zengin bir kütüphanem var. İsim isim sayarsam liste uzar gider, eksik bıraktıklarım üzüldürüm. Beni en çok etkileyen yazarların başında Yaşar Kemal'in geldiğini söyleyebilirim.

Peki ya çalışma masanın üzerinde neler var?

Çalışma masamın üzerinde pek çok yeni proje var. Biraz iddialı olacak ama şu an için yeni fikir yaratma çabama bir son versem dahi, onlarca kitaba malzeme oluşturacak sayfalarca not var elimde. Üretme konusunda rahatım ve kendime güvenim tam. Yeni kitap veya kitaplar beş altı ay sonra okurla buluşacak bir aksilik olmazsa.

“Yazmak benim için biriş...”

Her gün bir şeyler yazar mısın? Öyle bir disiplinin var mı?

İsmimden de anlaşılacağı üzere baskıya ve disipline gelemeyen biriyim. Her gün yazmıyorum bu yüzden. Ama yazmaya başladığım zaman da düzenli aralıklarla yazıyorum. Yazmak benim için bir iş, çocuklar için yazdığım

için ayrıca bir sorumluluk... Fakat bunların da ötesinde ben yazma eyleminin kendisine sevdalıyım. Dinledikçe keyif veren, uzun ve hiç bitmeyecek şarkılar gibi geliyor bana.

Adana doğumlusun. Doğduğun şehrin üzerinde etkisi var mı? Üniversite yıllarında mı İstanbul'a geldin?

Elbette etkisi vardır. Fakat sanırım eskiye nazaran azalan bir etki bu. Mesela bir kuşak önce yaşasaydım, üzerimde çok daha etkisi olurdu Adana'nın. Babam pamuk tarlalarında çalışmış fakat ben bu şerefe nail olamadım. Önceki kuşaklara göre daha el bebek gül bebek büyüdük biz. Şimdikiler bizden de kötü durumdalar bu konuda.

Üniversiteden sonra, 2014'te geldim İstanbul'a. Hayallerim için geldim. Hayallerimin küçük bir kısmına ulaştım, hayal kurmaya devam ediyorum.

Tai'yla ortak iki belirgin özelliğim var. Bunu seninle paylaşmadan geçmek istemem. Çevremde bana yakın olan insanlar da bana 'Güneş kız' der. Burcumun gezegeni de Güneş. Veee daha da önemlisi benim kedimin adı da Zeze! Sanırım sizin de kedileriniz var. Hadi bize biraz onları da anlat...

Kediler müthiş canlılar... İki kedimiz var: İsimleri Odin ve Karamel. Buradan onlara da selam göndermek isterim. Kedilerin insanları iyileştirdiğine inanıyorum. Doğal bir terapi gibi... Ve öyle güzel bir umursamazlıkla yapıyorlar ki bunu, hiçbir canlıya bu kadar yakışmaz.

Biz insanlar gerçekten çekilmez canlılarız; öfkemiz, sıkıntımız, bencilliğimiz hiç bitmez bizim. Fakat kediler, en çekilmez anımızda yanımıza sokulup bize bilgece dersler veriyorlar. Ah bir de kıymetlerini bilsek...

Şu aralar ne okuyorsun?

Tuğba Coşkun'ın *Macera Ekspresi*'ni okuyorum. Doğasever her okura seri olarak tavsiyemdir.

Sevdiğiniz kitapların en güzel kapakları

Kiraz Ağacı
İle Aramızdaki
Mesafe/
İspanya

İçimdeki
Müzik/
Fransa

Sıra Dışı/
Amerika

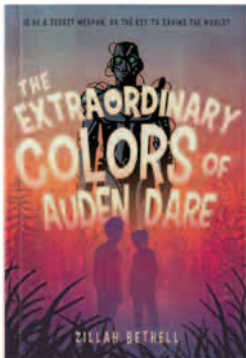

İçimdeki Müzik/
Amerika

Kiraz Ağacı
İle Aramızdaki
Mesafe/İtalya

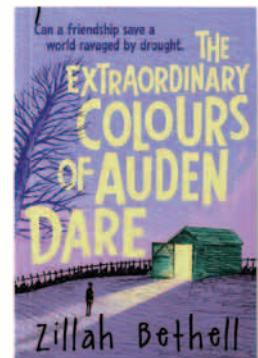
Auden Dare'in
Sıra Dışı
Renkleri/Amerika

Kiraz Ağacı
İle Aramızdaki
Mesafe/Fransa

Auden
Dare'in
Sıra Dışı
Renkleri/
İngiltere

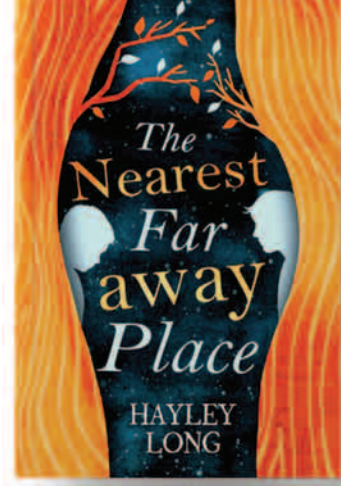

GENÇ TİMAŞ'IN ÇOK SEVİLEN KİTAPLARININ YABANCI DİLLERDEKİ KAPAKLARINI BİR ARAYA GETİRDİK.

Kiraz Ağacı
İle Aramızdaki
Mesafe/
İspanya

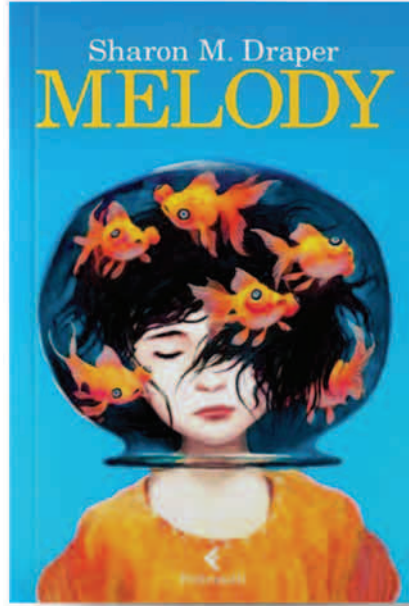
İçimdeki Müzik/
Hollanda

En Yakın Uzak/
İngiltere

İçimdeki Müzik/
İspanya

İçimdeki Müzik/İtalya

Kiraz Ağacı
İle Aramızdaki
Mesafe/
Holanda

İçimdeki
Müzik/
Almanya

En Yakın
Uzak/
Almanya

KİTAPLAR SİZE KAYBETTİĞİNİZ İNSANLARI GERİ VERİR

Kitaplar bize farklı dnyaların kapılarını açabilir ve yalnız olmadığımızı gösterebilir. Farklı hikâyeler sayesinde diğer çocukların nasıl yaşadıklarını ve ne gibi zorluklarla mücadele ettiklerini görürüz. Kitaplar size hikâyelerden daha fazlasını verir.

Jo Cotterill'in hüznü ve umut dolu kitabı *Limon Kütüphanesi* Calypso ve babasının kederlerinden saklanarak kitaplara sarılmış hikâyesini anlatıyor. Calypso 10 yaşında bir kız çocuğu. Kitaplar tüm dünyası. Annesini

kanserden kaybetmiş ve babası ile yaşıyor. Babası içsel bir güce ve güçlü olmaya kafayı takmıştır. Olayları soğukkanlı karşılar, eşinin ölümünde bile ağlamamıştır. Kendisini günlük hayattan uzaklaştırır. Calypso'ya da durmadan içsel olarak güçlü olmayı ve yalnızken mutlu olmayı telkin eder. Calypso'nun annesi hakkında konuşmak yerine kendisini Limonun Tarihi kitabını yazmaya adanır. Buzdolabında hiç yiyecek bulunmayan tozlu ve bakımsız bir evde, Calypso kendi dünyasına kaçır ve huzuru sevdiği kitapların arasında arar. Calypso ve babası kederleriyle kitapların arasında ama farklı şekillerde başa çıkar.

Babası tarafından kendisini dünyadan uzaklaştırması ve manevi gücünü kullanması için cesaretlendirilen Calypso'nun hayatı, okula yeni gelen Mae ile tanışmasıyla değişir. İlk başlarda birbirlerine karşı çekingen davransalar da okuma ve yazmaya duydukları sevgi onları zamanla bir araya getirir ve yakın bir bağ oluşturur. Calypso zamanla hayatta kitaplardan daha fazlası olduğunu keşfeder. Mae ve ailesiyle geçirdiği normal vakitlerden sonra gerçek dostluğun gücünü anlamaya başlar. Calypso Mae'yi kendi evine davet etme cesaretini

topladığında, babası hakkındaki gerçek keşfedilir ve mutluluğu dünyası bir kez daha sarsılırken çözülmeye başlar.

Calypso'nun hikayesi kitapları sığınakları olarak görüp hayali dünyaları gerçek dünyaya tercih eden her okuyucuda duygusal bir iz bırakacak. Calypso babasıyla umutsuzca iletişim kurmaya çalışıp umutsuzluk ve neşe halindeki ruh haline maruz kalsa da onun gerçek üzüntüsünü gördüğünde bir şeylerin çok yanlış olduğunu anlar. Calypso ailesini kurtarıp mutlu sona ulaşabilecek midir?

Limon Kütüphanesi, sadece üzüntüyle ilgili değil; umut ve çıkış yolu sunarken iyi bir gelecek ihtimaliyle mutluluk şansı veriyor. Romanı okurken karakterlerle aranızda görünmez bir bağ varmış gibi hissedeceksiniz.

Romandan bir parça

Dünyada başka kimsede olmayan, eşsiz bir şeye sahip olma fikrini seviyorum. Tıpkı başka kimsenin yazamayacağı bir hikâye yazmak ya da kimsenin yapamayacağı bir tablo yapmak gibi. Bu güneşli, yeşil dünyada kalabildiğim kadar kalıyorum. Annem de orada, buna eminim, hemen arkamda bir yerlerde. Eğer arkamı dönersem kaybolacak, ama o an biliyorum ki orada. Fotoğraflarından değil de kendi hatıralarımdan yüzünü de neredeyse hatırlıyorum. Sanırım gülüyor. Duyguları bir şişeye doldurup saklayabilmek isterdim, böylece ihtiyacınız olduğu başka bir anda onları yeniden hissedebirdiniz.

Odamdaki hava hareketsiz. Bu oda benim sığınağım. Oturup etrafımı çevreleyen görünmez hikâyeleri soluyorum, bu hikâyelerdeki karakterler sadece birileri o kelimeleri okuyana kadar kitap sayfalarının arasında mahsur, sonra özgürlüklerine kavuşuyor. Kitaplar sizi gerçek hayatta hiç gidemeyeceğiniz yerlere götürüp hiç tanışamayacağınız insanlarla tanıştırır. İşte yine zihnimin içindeydi, güneş ışığı gibi bana gülümsüyordu. Kitaplar size hikâyelerden fazlasını verir. Kitaplar size kaybettiğiniz insanları geri verir.

Limon Kütüphanesi

Jo Cotterill

Çeviri: Zeynep Kürük
Genç Timaş, 2017

Kedilerin çoğu iyi bir hayat yaşar. İyi beslenirler, şımartılırlar ve her daim ilgi odağı olmayı başarırlar. Bunu yaparken de kendileri olmaktan vazgeçmez, şahsına münhasırlıklarını korurlar. *Kedi Kafası*, kedilerden öğrenebileceğimiz ve kendimiz olmaktan vazgeçmeden daha kaliteli bir hayat yaşamak için ihtiyacımız olan 60 kısa ders anlatıyor.

**Kedi
zekâsını
hafife
almayın!**

B

Rukiye Şahin

Bugün hemen hemen her yerde ev kedilerine rastlıyoruz. Fakat hikâyenin başladığı yeri duymak bizi şaşırtmayacak muhtemelen: Kediler ilk olarak tarım devriminden bahsedebileceğimiz dönemlerde tarlalardaki fareleri yakalamak için bugünün Türkiye coğrafyasında sahneye çıkıyorlar. Daha sonra benzer sebeplerden ötürü Kıbrıs'a da ayak basıyorlar. Ardından gemi yolculuklarında haşeratdan kurtulmak isteyen Romalılar ve Vikingler kedileri kendilerine yol arkadaşı yapıyor. Derken Afrika'ya, Asya'ya ve Avrupa'ya böyle varıyorlar. Şimdi de evimizdeler. Bizimle, bazen bize hükmederek yaşıyorlar.

Bugün kedi deyince aklımıza birbirinden farklı manzara geliyor. Yaramazlık anları, mama istediklerindeki miyavlamaları, uyuyacak bir yer ararken odaklanmaları, kendilerini sevdirmek istediklerinde çaktırmadan sırnaşmaları... Hepsi birbirinden farklı hallerle karşımıza çıkıp ne istiyorlarsa yapıyorlar ve yaptırıyorlar.

Kimimiz için kedi, soğuk bir kış gününde kahvemizin yanına alacağımız güçlü bir sakinleştiriciyken kimimiz için sıkıcı bir günü keyifli bir hale getiren oyuncu bir arkadaş olabiliyor. Bazen de aynı kedi neye ihtiyacımız varsa ona dönüşebiliyor ama yine de kendi bildikleri yollardan geçerek geliyorlar yanımıza. Gözümüzün önüne gelen bu birbirinden farklı kedi durumları aynı zamanda bir şahsına münhasırlık gerçeğini de bize sunuyor. Çünkü öyle ya da böyle, kediler, özellikle ev kedileri insanların bağlı bir hayat yaşasalar da kendileri olmaktan vazgeçmemeyi bir şekilde başarıyorlar. Kendilerinden taviz vermemek için bir isteği, ricayı sesli söylemekten kaçınan bizlerin aksine onlar istedikleri şeylerde ısrarcı oluyor, ihtiyaçlarını bizlere anlatmanın birbirinden farklı yollarını buluyorlar. Ya da teşekkür etmekten gocunmuyorlar. Bunu duydukları minnet altında ezilerek değil de gayet doğal tavırlarla, küçük teşekkürler ederek yapıyorlar. Bir ölçüler var. Oldukları şeyden vazgeçmeden ama bizlerle uyumlu yaşamayı da başarak evlerimizde bir aile bireyi olarak başköşede yer alabiliyorlar.

Yakın zamanda Portakal Kitap etiketiyle raflarda yerini alan *Kedi Kafası* da tam adına uygun şekilde kedilerin bu şahsına münhasır kafalarını anlamlandırmaya ve kedi kafasının nasıl güzel bir kafa olduğunu anlatmaya çalışıyor.

Neil Somerville, *Kedi Kafası*'nda çocukluğundan beri bir kediyle büyüyen ve pozitif düşüncenin gücüne inanan bir yazar olarak kedilerden öğrendiği ve bizim de hayatımızı kolaylaştıracak 60 kısa dersi ele alıyor. Mesela kediler karşlarına çıkan bir fırsatı nasıl değerlendiriyorlar? İyi bir izlenim bırakmak için ne yapıyorlar? Bir konuda muhatabını ikna etmeleri gerekince bunda nasıl muvaffak oluyorlar? Güçlü yönlerini nasıl kullanıyorlar? Bunlar gibi birçok sorunun cevabını yaptığı gözlemlerin sonucunda bizimle paylaşıyor Somerville. Bunu yaparken uzun uzun, üstenci bir bakışla kaleme alınan yazıların aksine kısa ve öz bir şekilde anlatıyor mevzuyu. Hemen hemen hepimizin hayatına bir yerden dâhil olan bu sevimli arkadaşların hal ve tavırlarına yapılan işaretler de bizim için hemen anlam kazanıyor. Çünkü dünyalarına bir şekilde dâhil olduğumuz bu küçük arkadaşlara dair anlatılanları anlamlandırmak hayli kolay oluyor. Kişisel gelişim kitapları arasında bizi sıkımdan ve bize parmak sallamadan 60 tüyo veren iyi bir çalışma *Kedi Kafası*. Kendimiz olmaya devam ederken neler yapabileceğimizi görmenin, daha iyi bir versiyonumuza ulaşmanın en sevimli anlatısı.

Altı çizili satırlar

"Bir kedi, ısrar etmenin ne kadar önemli olduğunu çok iyi bilir ve sebat eder. Sonunda, çoğunlukla karşılığını alır."

"Bir kedi için yiyecek elde etmek yeterli motivasyonu sağlayabilir, bizim içinse kararlı bir şekilde çıkacağımız yolda erişeceklerimiz neredeyse sınırsızdır."

"Kediler, karakterinizi saatine 50 dolar vereceğiniz bir psikiyatristten daha iyi okuyabilir."

"Tıpkı ellerindekilerle yetinmesini bilen becerikli kediler gibi siz de vazgeçmeden önce yapmak istediklerinizi mevcut koşullarda yapmanın yollarını bulun. Yapıcı olduğunuzda hedefinize daha kolay ulaşsınız."

"Kedi gibi olun: Fark edin ve anlayışlı davranın. Basit bir jest, tahmin edemeyeceğiniz büyük farklar yaratabilir."

"Bir kediyle geçirilmiş zaman boşa harcanmış değildir."

Kedi Kafası

Neil Somerville

Çeviri: Zehra Onat
Portakal Kitap
136 sayfa

Görevimiz hayatta kalmak!

Sedat Ulusoy

Avustralya'da ormanlık alanda mahsur kalan anne ve oğlu Bear Grylls'ten öğrendikleri teknikleri kullanarak 10 gün boyunca hayatta kaldı.

Fakat Bear Grylls'in yalnızca bu tip ekstrem durumlarla ilgili değil, gündelik hayatlarımızla da ilgili çok önemli teknikleri var. Kişisel gelişim ve hayat üzerine yazan, çocukların nasıl yetiştirilmesi gerektiğiyle ilgili kafa yoran ve bu düşüncelerini çocuklarla birlikte izci kamplarında uygulayan birisi var karşımızda. Bear Grylls aynı zamanda çocuklarda maceracı ruhu tetiklemek için kitaplar da kaleme alıyor. Çocukların dijital ve sanal aleme hapsolmalarını karakter inşası için büyük tehlike gören Grylls, ailelerin çocuklarını riskten kaçırmaya çalışmamalarını tavsiye ediyor. "Çocukları riskten kaçırırsanız onları güçsüzleştirirsiniz, tehlikeli şeyleri güvenli şekilde yapmayı öğretirseniz onları güçlendirirsiniz." diyor ve "Çocuklarınızı sevdiğiniz ve onları önemseydiğiniz için canlarının acımalarını istemiyorsunuz ancak macerayı tecrübe etmelerine izin vermelisiniz" diye ekliyor. Öğrendiği şeyleri hem okuyarak hem uygulayarak kazandığını söyleyen Bear Grylls, kendi yazdığı kitaplarda bu deneyimlerini aktardığını söylüyor. "Okulda hiç en zeki ya da en atletik çocuk olmadım. Başarabildiğim şey iradeli olabilmektir." diyen Grylls, yüksek başarıya ulaşanların okulda en iyi performans gösterenler değil kararlı bir şekilde hedeflerine ilerleyenler olduklarını belirtiyor.

Beck Granger'le maceradan maceraya

Bear Grylls çocuklar ya da -gençler de diyebiliriz- için Genç Timaş etiketiyle yayımlanmış dört kitabı var. Yazarımız, Beck Granger karakteri üzerin-

den bir seri oluşturarak bizleri yollara düşürüyor. Maceralarıyla bizi peşinden sürükleyecek olan Beck Granger, anne ve babasını uçak kazasında kaybetmiş bir genç. Hayatına amcası Al ile birlikte devam ediyor. Saygın bir araştırmacı profesör olan amcası dünyanın farklı noktalarına iş seyahatleri gerçekleştiriyor. Beck'in maceraları da genellikle amcasının bu seyahatleriyle birlikte başlıyor. Bu maceraların yer aldığı kitaplar; Alaska'nın ıssız dağlarını geçtiğimiz *Kurt Yolu*, kendimizi Sahra'nın yönsüz kum tepelerinde bulduğumuz *Çöl Akrepleri* ve Sumatra'nın gizemli ormanlarında kaybolduğumuz *Kaplan İzleri* ve sürükleyici bir Avusturya macerasının olduğu *Timsah Pençeleri*.

Birbirinden farklı doğal ortamlara dahil olduğumuz seride, Beck'ten birçok noktada hayatta kalma konusunda taktikler öğreniyoruz. Vücudumuzun ısınısını nasıl koruyabiliriz, bir ayıyla karşılaştığımızda nasıl davranmalıyız, çöl hayvanlarıyla nasıl baş edebiliriz, bulunduğumuz ortamda su ve besin ihtiyacımızı nasıl karşılayabiliriz gibi bir çok şeye cevap buluyoruz.

Beck Granger serüvenleriyle Bear Grylls bize doğanın görüldüğü kadar ürkütücü olmadığını, insanoğlunun doğaya rahatlıkla uyum sağlayabileceğini gösteriyor aslında. Tutkunun peşinden koşmalı, bunun için de rahatlıktan ödün vermenin, emek sarfetmenin keyfini yaşamalı, inanmalı diyor ve ekliyor: İnandığın zaman tesadüfler gerçekleşiyor, inanmadığın zaman gerçekleşmiyor. Beck Granger'in şu cümlesi işin özünü anlatıyor aslında: "Afrika'da bir kasabanın tadını çıkarmanın tek yolu, o kasabalı gibi davranmaktır."

Kurt Yolu

Bear Grylls

Çevirmen: Mustafa Emrah Temel
Genç Timaş, 2017, 224 sayfa

Çöl Akrepleri

Bear Grylls

Genç Timaş, 2017, 208 sayfa

Kaplan İzleri

Bear Grylls

Genç Timaş, 2018, 216 sayfa

Timsah Pençeleri

Bear Grylls

Genç Timaş, 2019, 224 sayfa

Av Vakti

Bear Grylls

Çeviren: Rabia Elif Özcan
Portakal Kitap, 2019, 384 sayfa

NEFES KESEN BİR AKSİYON, GÜÇLÜ BİR KURGU

Ünlü maceraperest, yazar ve TV programcısı Bear Grylls'ten okurları arasında yankı uyandıran çoksatar bir roman; *Hayalet Uçak*. Bir üçlemenin ilk romanı olan bu kitapta mükemmel bir macera öyküsü karşımıza çıkıyor. Dev örümcekler, ölümcül piranalar, geçit vermeyen araziler, korkunç Naziler ve her yol ayrımında bekleyen bir ölüm... Kitap yazarın hayatından otobiyografik ayrıntılar üzerine kurulu. Bear Grylls'in dedesi de İkinci Dünya Savaşı'nda kitaptaki kahramanımız Will'in dedesi gibi bir görev yapmış. Hayatta kalma becerileri üzerine kurulu ayrıntılar da yine yazarın önceki maceralarına dayanıyor. Romanda Amazon'un derinliklerinde keşfedilen kayıp bir savaş uçağı ve onun peşine düşen korkusuz bir ekibin hikayesini okuyoruz. Serinin ikinci kitabı *Meleklerin Ateşi* ile macera tam

da kaldığı yerden, üstelik soluk soluğa devam ediyor! Hitler'in Üçüncü Reich'ını küllerinden doğuran modern bir komplo hikâyesi okuyoruz. Nefes kesen bir aksiyon... Zorlu bir mücadele... Dört korkunç yolculuk ve imkânsızlıklarla dolu bir yol...

Serinin son kitabı *Av Vakti*'nde ise Yıl 1945'tir... Nazilerin Üçüncü Reich planı başarısızlığa uğramış gibi görünse de başka bir planları daha ortaya çıkar: Zengin uranyum kaynaklarını gerektiği zaman etkili kullanabilmek için saklamıştır. Savaşın yeniden başlaması kaçınılmazdır. Yıl 2018... Eski SAS askeri Will Jeager'ın öğrendiği o korkunç gerçek...

Uranyum kaynakları kayıptır ve Jeager'ın eşi Ruth ortada yoktur. Düşmanın sahaya indigine dair hiçbir şüphe kalmamıştır.

Will Jeager ve ekibi tekrar bir araya gelir...

Hedeflerinize nasıl ulaşırsınız?

Bear Grylls dünyadaki zorlu koşullarda kazandığı önemli dersleri bu kitapta paylaşıyor. Grylls'in kişisel derslerinden ilham alarak yaşamı daha cesurca yaşayabilir, zamanı geldiğinde kendi hayatıyla ilgili en önemli kararlarda cesaretini toplayabilir ve hedeflerine giden zorlu yolculuğu daha eğlenceli hâle getirebilirsiniz.

"Hepimizin kendine has bir Everest'i var. Onun çağrısına kulak verirse, hayat işte o zaman gerçek bir macera olur."

Hayatta Kalma Kılavuzu

Bear Grylls

Çeviri: Cem Özdemir
Portakal Kitap, 2017, 272 sayfa

Çamur, Ter ve Gözyaşı

Bear Grylls

Çeviri: Perihan Sevrde Nacak
Portakal Kitap, 2018, 352 sayfa

Bear Gryll'in hayat hikâyesi

Bear Grylls'in esrarengiz hayat hikâyesi elbette bir tesadüften ibaret değildi. Çamur, Ter ve Gözyaşı; sıradan bir insanken dünyaca ünlü bir macerapereste ve kitapları 29 dile çevrilen, çok satan bir yazara dönüşen hayatının aksiyon dolu hikâyesi... Adrenalin bağımlılarının mutlaka okuması gereken bir kitap...

"Çetin zorluklarla karşılaşp onların üzerinden başarı ve azimle gelen Bear Grylls gibi bir kişi daha olabileceğini düşünmüyorum." General Charles Guthrie, Özel Kuvvetler Komutanı"

Kayahan Demir

Kitabı okurken “Suçlu kim?” sorusunu soruyor ve yanıtını romanın sonuna kadar merak ediyoruz, bu doğru... Ama aynı zamanda yüzyıllardır sessiz sedasız bir şekilde ayakta kalmayı başarmış yer ve yapıtların da sessiz çığlıklarını işitiyoruz bu kitapta...

Bilindiğinin aksine kadim bir tür olan polisiye, çeşitli literatürlerde ‘Suç Edebiyatı’ ya da ‘Gizem Edebiyatı’ olarak da tanımlanır.

Günümüz modern polisiye türünde ilk okuduğumuz hikâye olarak usta yazar Edgar Allan Poe’nun 1841 yılında kaleme aldığı *Morgue Sokağı Cinayeti*’ni biliyoruz. Bu aynı zamanda ilk dedektiflik öyküsüdür ve bizi dâhi dedektif Auguste Dupin’le tanıştırmıştır.

Buna rağmen aslında bilinen ilk cinayetin Habil ve Kabil hikâyesinde olması, suç unsurunun ve dolaylı olarak suç edebiyatının insanlık tarihinde ne kadar kadim olduğunun göstergesidir.

Bunların yanı sıra Dostoyevski’nin 1866 senesinde kaleme aldığı *Suç ve Ceza* ve yine aynı kaleminden çıkan *Karamazov Kardeşler* gibi başyapıtlarda da suçun izlerini görüyoruz. Bu eserlere Shakespeare’in meşhur *Hamlet* ve *Macbeth* isimli oyunlarını da dâhil edebiliriz. Şüphesiz bu örnekleri çoğaltmak mümkün...

Söylediğim bu başyapıtlar günümüz popüler polisiye edebiyatından teknik olarak ayrılıyor görünse de, suç edebiyatının birçok özelliğini yapısında ihtiva ediyor. Ve maalesef yıllardır ikinci sınıf edebiyat türü muamelesi gören polisiyenin ne kadar eski ve değerli olduğunu fısıldıyor kulaklarımıza...

Türk edebiyatındaki ilk telif polisiye kitabı ise Ahmet Mithat Efendi’ye ait... 1883 yılında yayınlanmış, ‘*Esrar-ı Cinayat*’ isimli bu eser günümüzde dahi edebiyat serüvenini sürdürüyor. Sonraki yıllarda Peyami Safa, Kemal Tahir gibi güçlü kalemlerin de müstear isim kullanarak polisiye kitaplar yazdığını biliyoruz.

Elbette kitapları milyon mertebesinde okunan polisiyenin kraliçesi Agat-

ha Christie ve efsane *Sherlock Holmes* serilerinin usta kalemi Sir Arthur Conan Doyle isimlerini anmazsak olmaz. Bu iki dünyaca ünlü yazarın tarzları aslında teknik açıdan çok benzerlik gösterir. Klasik polisiye kategorisine dâhil edebileceğimiz “Katil kim?” sorusunun izinde kitaplardır bunlar. Tıpkı bir bulmaca çözer gibi, belirli kuralları ve kalıpları olan bu eserler polisiye severlerin damagında tarifsiz lezzetler bırakıyor.

Günümüz polisiye edebiyatında ise daha farklı kaygılar vardır. Örneğin, bazı eserler Dostoyevski ve Tolstoy’un kitaplarında olduğu gibi sadece insanı anlatır. Ya da ülke sorunlarını sıradan görünen bir polisiye kitap sayesinde ele alır. Belki televizyon ekranlarında dahi göremeyeceğimiz toplumsal sırların, sevdiğimiz bir polisiye kitabın sararmış sayfalarında saklı olduğunu görürüz. Evet, burada önemli olan suçun kimin işlediği değil, neden işlediğidir. Zira polisiye edebiyat bu soruya da yanıt vermek durumundadır.

Tamamen analitik bir düşünce sistemi üzerine kurulu polisiye edebiyatında, neden-sonuç ilişkisinin yanı sıra zaman ve mekân kavramları da önem taşır. Suçun hangi yıllarda ve en önemlisi nerede işlendiği okuru merakla sürükleyen ayrı bir konudur. Çünkü bu kavramlar romanı gerçekçi kılar. Hatta o kadar gerçekçi kılar ki, okur kitap içinde kendine de rol bulur. O gizemli dünyanın sert ama heyecan veren havasını ciğerlerine çeker.

Pera Palas'ta Gölge Oyunu

Yeni polisiye kitabım ‘Pera Palas’ta Gölge Oyunu’ da aslında bu kaygıyı taşıyor diyebilirim.

Evet, kitabı okurken “Suçlu kim?” sorusunu soruyor ve yanıtını romanın sonuna kadar merak ediyorsunuz, bu doğru... Ama aynı zamanda yüzyıllardır sessiz sedasız bir şekilde ayakta kalmayı başarmış yer ve yapıtların da sessiz çılgınlıklarını iştah ediyoruz bu kitapta...

Kültürel mirasımızın önemini, toplumsal sorunları dile getirme özelliğine sahip polisiye edebiyatı kadar rahat ifade edebileceğimiz edebi tür sayısı kısıtlıdır bana göre...

‘Pera Palas’ta Gölge Oyunu’, isminden de anlaşılacağı üzere Beyoğlu’nun incisi olarak tarif edilen tarihi Pera Palas Otelinde başlıyor. Uluslararası bir polisiye edebiyat organizasyonu için otelde bulunan Şifre Bilimci Milas Ulukan, otelin ‘Demir Leydi’ lakaplı asansöründe işlenen gizemli bir cinayet üzerine kendisini bir anda ilginç olayların içinde buluyor.

Ardından Şifreli Dosyalar ekibinin de devreye girmesiyle soruşturma başlıyor. Ancak kısa süre sonra ekibimiz bu esrarençiz cinayetin pek de sıradan olmadığını acı tecrübeleriyle anlayacaklar.

Bir de kitabın renkli karakteri Engin Ar var. Dikkat çekebilmek için arada sırada tuhaf espriler yapma-

Pera Palas'ta Gölge Oyunu

Kayahan Demir

176 Sayfa, Genç Timaş, 2019

sına rağmen pratik zekâsıyla Şifreli Dosyalar ekibine ciddi faydaları dokunan genç bir arkadaşımız... Aynı zamanda Dedektif Milas'ın sağ kolu... En azından şu anda o kendisini bu şekilde tanımlıyor!

Yıldız Sarayı, Beylerbeyi Sarayı, Sultan II. Mahmud Türbesi ve tabii ki Pera Palas Otel... Kitapta onların da rolleri var şüphesiz. Hep bir ağızdan bize üç büyük medeniyete başkent olmuş İstanbul'u anlatıyorlar. Belki de bizi bize şikâyet ediyorlardır, kim bilir? Kültürel miraslarımızın aslında içinde yaşadığımız şehrin kimliğini oluşturduğunu fısıldıyorlardır.

Elbette kitapta başka gizemler de var. Mesela otelde bulunan ve üzerinde 'Agatha Christie' yazması gereken ama 'II. Abdülhamid Han' yazılı replika bir anahtar, kahramanlarımızı bir anda tarihin tozlu raflarına davet edecek. Evet, çok yoğun bilgi birikimi olmasa da, kitaptaki gizemli cinayetin ipuçları bizi yakın tarihimize götürüyor. Zira tarihin gizemli gerçekleri ancak polisiye türüyle anlatılabilirdi.

Aslında kitabın taslağı yaklaşık bir senedir zihnimdeydi ve pişmeyi bekliyordu. Kitabı gerçekçi kılacağına inandığım Pera Palas Otel'i'nde düzenlenen organizasyon hakikaten var ve her yıl düzenli olarak organize ediliyor. Geçen yılki programda ben de konuşmacı olarak katılmış, benim için doğal bir laboratuvar ortamı olan oteli bizzat inceleme imkânı bulmuştum. 'İstanbul Kara Hafta Festivali' olarak bilinen uluslararası bir organizasyonda bulunmak büyük bir şanstı. O bakımdan kitapta geçen yerleri mümkün olabildiğince gerçekçi bir şekilde tasvir etmeye çalıştım.

Polisiye edebiyatın insanlar üzerinde şiddeti çağrıştırdığını iddia eden olumsuz bir önyargı var maalesef. Oysa tam tersi bir durumla karşı karşıyayız. Hiçbir nitelikli polisiye kitabı okurunun suça teşvik etmez. Aksine suçun ardında gizlenen kötülükleri görmemizi ve idrak etmemizi sağlar.

Yani zekâ gözümüzü açacak bir anahtar görevi görür. Bu da ancak Agatha Christie'nin de ifadesiyle 'beynimizdeki küçük gri hücrelerimizi' kullanmakla mümkün olabilir.

Genellikle filmler mutlu ya da hüznü sonlarla biter, değil mi? Ancak sonrasını bilemeyiz. Mutluluk ya da hüznün filmdeki karakterlere ne gibi tecrübeler ve neticeler yaşatacağıdır, bu soru bizim için hep muamma olarak kalır. İşte polisiye edebiyat tam da işin bu muammalı tarafıyla ilgilenir. Siz hiç cinayet işlendikten sonra aniden biten bir polisiye film gördünüz mü? Göremezsiniz, çünkü filmimiz asıl şimdi başlıyordur.

Polisiye gerçeklerin ardında gizlenen asıl gerçeklerle ilgilenir. Belki de zamanında polisiye türünün ikinci sınıf edebiyat olarak kabul edilmesinin bir nedeni de buydu: Gerçekleri söyleyen edebi tür dokuz köyden kovuluyor!

'Pera Palas'ta Gölge Oyunu' kitabında da insani bir eylem olan hırs ve intikam duygularının karakterler üzerindeki yansımalarını göreceğiz. Bu iki kadim duygunun, insanları bambaşka silüetlere soktuğuna şahit olacağız. Evet, kitaptaki karakterlerle bir tür gölge oyunu oynayacağınızı da söyleyebilirim.

Bir gölgeyi net bir şekilde görmemiz demek, o gölgenin sahibini gördüğümüz anlamına gelmez. Zira gölgeler insanları yanıltmak için vardır. Gerçekleri, herkesçe görünen sahte bir gerçeğin ardında saklamak için... Bu da başından beri tarif ettiğimiz polisiye edebiyatının gerçeklerini çağrıştırmıyor mu sizce de?

Ama dilerseniz biz sohbetimizi kitapta da geçen iymser bir alıntıyla sonlandıralım:

"Artık faili meçhul cinayetlerden sıkıldım! Faili meçhul iyilikler, güzellikler görmek istiyorum."

10 Soruda

HAVVA TEKİN

Eğitimci, şair, çocuk edebiyatçısı. 24 Ağustos 1963, Lefkoşa / Kıbrıs doğumlu. *Yeşil Ada'nın Çocukları* ve *Denizler Ötesinde Tarajar* kitaplarının yazarı.

Çocukluğunuzda okuyup unutamadığınız kitap hangisiydi?

Çocukluğumun en unutulmaz iki kitabı *Tom Amcanın Kulübesi* ve *80 Günde Devr i Alem* kitaplarıdır. Her iki kitap da bana hayal gücünün kapılarını aralamış ve insanlığın, insana kıymet vermenin ne kadar önemli olduğunu hissettirmişti.

Hayatınızda iz bırakan kitaplar neler?

Ülkemizin ünlü romancılarından Yaşar Kemal'in *İnce Memet* kitap dizisi beni çok etkilemiştir. Bir de Paul Eluard'ın şiirleri...

En sevdiğiniz kitap giriş cümlesi?

Öyle bir cümle yok açıkçası. Yazarın ilk cümlesi etkileyici olmalıdır kuşkusuz ama bu okurun içinde olduğu ruh durumu ile de ilgilidir. Birisi çok etkilenir diğerine bir şey ifade etmez o ilk cümle.

Bir okuma ritüeliniz var mı?

Evet var. Yazmaya ara verdiğimde farklı kitapları okumayı, farklı konularda okumayı seviyorum. Bu beni hem dinlendiriyor hem de ufkumu genişletiyor.

En favori roman kahramanınız kim?

Roman içindeki karakteriyle konuyu ve yazarı sürükleyen her kahraman favorimdir.

En çok hangi yazarla tanışıp sohbet etmek isterdiniz?

Amin Maalouf ve mümkün olsaydı Cengiz Aytmatov'la

tanışmayı çok isterdim.

Başucu kitabınızı ya da kitaplarınızı sayabilir misiniz?

Tek bir kitaptan çok zaman zaman ilgilendiğim alanlara göre başucumda uzun süre kalan kitaplar vardır. Örneğin Evliya Çelebi'nin *Seyahatname*'si zaman zaman dönüp dönüp okuduğum bir kitaptır.

Başlayıp bitiremediğiniz ünlü bir kitap?

Benim Adım Kırmızı'yı uzun süre bitiremedim. Kitap üzerime yığılmış bir karabasan duygusu vermişti. Sonunda kararlılıkla ve bir işi yarım bırakmamak adına bitirebildim.

Geç okuduğunuz ünlü bir kitap?

Dünya Bilim Tarihi'ni daha erken okumalıydım diye düşünüyorum

Şu an okumakta olduğunuz kitap hangisi?

Şu an alanımın dışında bir dizi tarih kitabı okuyorum.

Son olarak üzerinde çalıştığınız metin var mı? Ne zaman okura ulaşacak?

Denizler Ötesinde Tarajar romanımın ikinci cildini çalışıyorum. Ne zaman okurla buluşur bilemiyorum çünkü titiz çalışan bir yapım var. Bu yüzden okura biraz geç ulaşıyor yazdıklarım. Bir de şu an adını vermek istemediğim yeni bir romanın yazım çalışmaları sürüyor. Söylemeden geçmeyeyim. Yakında çocuklara ulaşacak çok güzel masallarımız da var.

İnsan neden katil olur?

Ilaria Tuti'nin ilk
haftada 3 baskı
yapan, 70.000'den
fazla satarak
çok satanlar
listesine giren
kitabı *Cehennem
Çicekleri*, 14 dile
çevrildikten sonra
şimdi Türkçede!
Ilaria Tuti'nin
çıkış romanı bir
gerilim-polisiye
ama bunun
yolu ölümden
ve gizemden
geçmiyor; tam
olarak hayatın
içinden geçiyor.

S

evgi ve şefkat doğayı, insanları ne kadar etkileyebilir? Sadece temel ihtiyaçları karşılanan her canlı yaşamını devam ettirebilmek için yeterli güce sahip midir? Bu güç ona neler yaptırabilir? Sevgi gerçekten öğrenilir mi? Yoksa içgüdülerimizle sahip olduğumuz bir duygu mudur? Sevgisiz büyüyen çocuklardaki yoksunluk, sahiden onları ölüme kadar götürebilir mi? Sınırları olmayan Alp Dağları'nda yaşama tutunmak isteyen ve bunu kendi doğasına uygun olarak gerçekleştirmeye çalışan bir katil; bir diğer tarafta ise sadece köy halkını cinayetlerden korumak isteyen bir Başkomiser.

İtalyan yazar Ilaria Tuti'nin kaleme aldığı *Cehennem Çiçekleri*, okuyucuya sıra dışı bir polisiye-gerilim sunuyor. İlk haftada üç baskı yapan roman, 14 dile çevrildi. 70.000'den fazla okuyucuya ulaşarak çok satanlar listesinde yerini aldı. Tuti'nin bu başarısının altında ise bir polisiye romanından çok daha ötesini ele alan bir kurgu yatıyor.

Alp Dağları'nın ortasında şirin, karlarla kaplı Traveni Köyü'nde sıradan geçen bir gündür. Bir kayıp haberi sonrasında ormanda gözleri oyulmuş bir ceset bulunur. Başka bir olayda ise bir kadının burnu ve kulakları koparılmıştır. Ardından derisi yüzülen bir görevliye rastlanır. Paniğe kapılan köy halkı, korku ve merakla bir sonraki olayı beklemektedir. Başkomiser Teresa Battaglia, adli profil oluşturma konusunda oldukça başarılı bir dedektiftir. Yıllardır

verdiği mücadeleler sonunda ekibindeki herkesin sarsılmaz saygısını kazanmıştır. Psikolojik analizleri, tahminleri, okuduğu kitaplar ve incelediği davalarla her zaman doğru adımı atan Terasa'nın geçmişi, bu olayda da onu başarıya götürmeye yetecek midir? Karşısındaki bir canı mı, bir psikopat mı yoksa bir katil midir? Bu olayı diğer karşılaştığı cinayet vakalarından ayıran bir şeyler vardır. Kurbanlarının ortak bir özelliği olduğunu artık anlamıştır.

Bir diğer taraftansa aklı ona oyunlar oynamaya başlamış ve zihninde bazı şeylerin iyi gitmediği konusunda endişeleri başlamıştır. Terasa, bu dava için atanan genç müfettişe mi yoksa artık kontrolünden çıkmaya başlayan bedenine mi güvenmelidir? Soyutlaşmış dünyasında kendisine farklı bir yaşam alanı edinen bu canı nasıl bir geçmişe sahiptir? Davayı çözebilmek için onun geçmişini araştırdıkça dehşete düşüren gerçeklerle karşılaşan Terasa, güçlü empati yeteneğiyle olaylara farklı bir yaklaşım sergiler. Belki de canı olan katil değil, onu bu hale getiren çevredir. Fakat kişi çevresinden ayrılarak doğaya bırakıldığında nelerle karşılaşır? Şimdi bunun cevabını bulmak zorundadır. Belki de tüm bu zorlukların üstesinden gelebilecek şey çocukluğa geri dönerek her şeye rağmen bir katile bile sevgiyle yaklaşmak olacaktır. Sıra dışı kurgusuyla elinizden bırakamayacağınız *Cehennem Çiçekleri*, ahlaki değerlerin önemini okuyucuya bir kez daha hatırlatıyor. İçimizdeki sevgiyi gün yüzüne çıkarmayı hedefliyor.

Cehennem Çiçekleri

Ilaria Tuti

Çeviren: Esmâ Fethiye Güçlü
Portakal Kitap, 2019
360 sayfa

BİR CÜMLE YAZDIM, HAYATIM DEĞİŞTİ!

Annemin Gölgesi
Doğukan İşler, Genç Timaş,
2019, 144 sayfa

Doğukan İşler'in yeni gençlik kitabı *Annemin Gölgesi* annesizliğin karanlığında babasını da kaybetmemeye çalışan genç bir yazarın öyküsü. Kitaplar okuyup hikâyeler yazmanın, kalbimizin derinliklerindeki duygularımızı nasıl iyileştireceğini gösteren, umutlu bir roman. Kitapta kahramanımızın hayattaki tek umudu, beyaz kağıtlar üzerine cümleler kurmaktır. En büyük hayali bir roman yazmaktır ve bu hayalinin peşinden gider. Romanın ilk cümlesini yazınca hayatı değişmeye başlar. "Umut, ne zaman kapını çalacağını bilmediğin bir misafir gibidir."

GENÇ POE'YLE TANIŞMAYA HAZIR MISINIZ?

Mary Roget'in Sırrı, Cuca Canals, Genç Timaş, 2019, 152 sayfa

Genç Poe gizemli dünyasına hoş geldin! Bu hikâye, ileride en iyi korku hikâyelerinin yazarına dönüşecek olan Amerian gotik edebiyatın öncülerinden Edgan Allen Poe'nin hayali çocukluğunu ele alıyor. Her yeni olayda genç Poe'ya eşlik et ve dünyadaki en meraklı, en yaratıcı, en akıllı, en analitik ve en hayalperest insanlardan birinin sırlarını keşfet. Genç Poe serisinin ilk kitabı *Morgue Sokağı'nın Gizemi*'ydi. Bu ay yayınlanan yeni kitap ise *Mary Roget'in Sırrı* adını taşıyor. Dedektiflik romanı okurları, Sherlock Holmes hayranları, polise meraklıları Genç Poe'yle mutlaka tanışsın.

CESARET VE OLGUNLAŞMA HİKÂYESİ

Denizlerin Ötesinde Tarajar, Havva Tekin, Genç Timaş, 2019, 208 sayfa

Deniz, büyükbabasına gelen gizemli mektupta sözü edilen Tarajar'ın kim olduğunu çok merak ediyordu. Kimdi Tarajar ve büyükbabasının onunla ne ilgisi vardı? Bu gizemli mektup kimden geliyordu? Bütün bunları öğrenmek ve gerçeğin izini sürmek için, büyükbabasının peşine takılıp okyanusa açıldı. Bu yolculukta öğrendikleri Deniz'in hayatını tamamen değiştirecekti... Kültür Bakanlığı ödüllü *Yeşil Ada'nın Çocukları*'nın yazarı Havva Tekin'den sevgi, bağlılık ve dostluğun anlamını, yaşamın değerini yeniden düşünmenizi sağlayacak sürükleyici bir macera...

İÇTEN VE İÇİMİZDEN BİR ROMAN

Benim İçin Ne Dilersen, Yılmaz Erdoğan, Genç Timaş, 2018, 176 sayfa

Ankara'nın Kızılcahamam ilçesine yapılan bir öğrenci gezisi, öğrencilerin ve öğretmenlerinin samimi, yer yer duygu dolu, yer yer gülümseten hikâyeleriyle birleşiyor. Doğanın ve tarihin güzelliklerine, dillerden dile dolaşan "Yedi Kulplu Kazan" efsanesinin peşinden giden Alman arkeologların gizli planları karışıyor: Kaybolan öğrenciler, gizemli bir defter, heyecan dolu bir macera...Hayatın içinden ve hayata dair ne varsa bulabileceğiniz *Benim İçin Ne Dilersen* oldukça içten ve içimizden bir roman.

S E Ç T İ K L E R İ

ÖZGÜRLÜK YA DA İNTİKAM HANGİSİ KAZANACAK?

Genesis, Ellis Baret, Genç Timaş, 2018, 336 sayfa

Genç yazar Ellis Baret'ten -yazamız bu kitabı 16 yaşında kaleme almıştır- "gerçek bir distopya başyapıtı!". Yakın bir gelecekte, bir virüs insan ırkını yok olmanın eşiğine sürükleyecek. Kontrol girişimlerimizden daha hızlı yayılan hastalığın getirdiği çaresizlikle çöküşe sürüklenen bir toplumda, ayakta kalan son şehir yaşamayı başaranların umut ışığı olacak. Dış dünyadan etrafını çeviren duvarlarla ayrılan insanlığın son kalesi bu şehrin adı Oasis. Oasis'teki serüvenler devam kitabı Genesis'te sürüyor. Bu fütüristi bilim kurgu romanlarını nefesinizi tutarak ürpertiyle okuyacaksınız.

SIRA DIŞI OLMAK İSTEYENLERE...

Sıra Dışı, Miriam Spitzer Franklin, Genç Timaş, 2018, 208 sayfa

Sıra Dışı, bizi hayatla ve hayatın acı tatlı tüm gerçekleriyle barışık olabilmenin mümkün olduğunu gösteren bir yolculuğa davet ediyor. Sıra dışı olmanın, aslında insanın kendi sınırlarını ve ön yargılarını yıkmaktan başka bir şey olmadığını gösteren, tam da olması gerektiği yerde duran, ayakları yere basan bir hikâye. Umudun her yerde, en çok da kitaplarda olduğunu unutmamak için Sıra Dışı siz okurlarını bekliyor... Pansy ve en yakın arkadaşı Anna'yla tanışmaya hazır mısınız?

ÜNLÜ SİHİRBAZ HOUDİNİYLE TANIŞIN

Genç Houdini Set (3 kitap), Simon Nicholson, Genç Timaş, 2018, 598 sayfa

Harry Houdini, eşsiz bir illüzyon sanatçısıydı. Üzerinden bir yüzyıldan fazla zaman geçmesine rağmen oyunlarındaki bazı sırları çözebilen olmadı. Daha önce hiç görülmemiş, korkunç aksilikler yaşayarak dünyayı dolaştı. Buzlu göllerin dibine batmış çivili sandıklardan çıkmayı başardı. Yetmiş metre yükseklikte bir köprüde, kolları arkadan bağlı asılı kaldı. Elini kolunu sallayarak herkesle alay edercesine oradan kurtuldu. Hiçbir zorluğa yenilmedi. Genç Harry'nin, ünlü ve yenilmez Harry Houdini'ye dönüşme macerasını merak edenler bu kitapları kaçırmasin.

ÜÇ KARDEŞİN HAYATLA MÜCADELESİ

Kendine Ait Bir Ada, Sally Nicholls, Genç Timaş, 2017, 176 sayfa

Annelerinin ölümünün ardından, kendi ayakları üzerinde durmayı öğrenmeye çalışan Holly, Jonathan ve Davy isimli üç kardeşin hayatla mücadelesi... Ailenin zengin ama huysuz halası Irene hastalandığında, kendisini ziyarete gelen çocuklara gizemli bir fotoğraf albümü hediye eder. Gizemli fotoğraf albümüyle beraber kendilerine miras kalan mücevherleri aramak için çıktıkları bu yolculuk onlara bir çok şey katarken, sizleri de derinden etkileyecek.

İLK GENÇLİK YILLARIMA BİR NAZİRE BELKİ DE KEKEME HAMLET

Kekeme Hamlet'i yazarken, hiç bu kadar uzun bir metin yazmadığım için zorlandım diyebilirim, roman yazdığım için değil. Yazarlık hayatımda, bu anlamda da önemli bir yeri var Kekeme Hamlet'in. Belki de yazacağım yeni romanlar için güzel bir ilk antrenman oldu.

Öyküleriyle tanıdığımız Doğukan İşler'in ilk gençlik romanı *Kekeme Hamlet*. Roman kahramanımız Hikmet, tiyatro aşığı bir çocuktur. En büyük hayali, günün birinde tiyatrocusu olup sahnelere çıkabilmektir... Ama önünde büyük, hem de doğuştan gelen bir engeli var: Kekemelik. *Kekeme Hamlet* sadece dili değil, kalbi de kekeme olanlar için kaleme alınmış; tiyatronun, kitapların, resimlerin ve kalbimizin derinliklerindeki duygularımızın iyileştirici gücünü hatırlatan, umut dolu bir roman. Her ne kadar *Kekeme Hamlet* gençlik romanı olarak yayınlansa da aslında her yaşta okuyucunun severek okuyabileceği bir kitap. Doğukan İşler ile yeni kitabı ve yazma tutkusu üzerine konuştuk.

Yazarları yazar olmaya iten koşulların ve sebeplerin varlığına inanmışım, hep. Yazarların bilinçli veya bilinçdışı yazarlığa hazırlandıkları bir süreçten geçtiğini düşünüyorum. Basit gibi görünen ama cevaplaması zor bir soru ile başlamak istiyorum. Sizi yazarlığa hazırlayan süreci merak ediyorum. Yazarlığa nasıl başladınız?

Orhan Pamuk'un çok sevdiğim bir sözü var, "Kendimi döve döve romancı yaptım," der. Ben

de içimde bir yerlerde, pek de tanımlayamadığım ama büyük bir aşkla bağlı olduğuma inandığım yazma tutkusunun olduğunu daha çok küçük yaşlarda fark ettim. Fakat bununla hiçbir zaman yetinmedim. Kendimi çalışa didine daha da sıkıca bağladım bu aşka ve sağlam düğümler atmaya da devam ediyorum. Yazmaya her an, yazmadığım zamanlarda bile yeniden ve büyük bir şevkle başladığımı düşünüyorum.

Yazarların hangi yazarları okuduğunu, ilham aldığını veya beğendiğini hep merak etmişimdir. *Kekeme Hamlet*'te Oğuz Atay'a sıkça göndermeler var, Hamlet zaten kitabın iskeletini oluşturan metinlerden. Sizi etkileyen yazarlardan ve kitaplardan söz eder misiniz?

Oğuz Atay'la aramda çok derin, derin olduğu kadar da narin bir bağ var. Sanırım beni her yönüyle etkileyen nadir isimlerden. Okurluk ve yazarlık hayatımın dönüm noktalarından biridir Atay ile tanışmam. Çok uzun ve derin bir mesele... Oğuz Atay'ın dışında elbette birçok isim var; Gogol'dan tutun da Orhan Duru'ya, Sevim Burak'tan Borges'e uzanan uzun bir liste. Çünkü eskiden beri, elime geçen neredeyse her kitabı okuyarak belirledim okurluk yolculuğumu. Tabii yıllar geçtikçe elenenler ve eleğin üzerinde kalanlar oldu. Son yıllarda ise Dino Buzzati'nin kitapları elimden düşmüyor

Kekeme Hamlet
Doğukan İşler

Genç Timaş, 2018
144 sayfa

diyebilirim. Büyülü, insanı ruhundan yakalayan tuhaf bir yazar Buzzati. Kendisiyle biraz geç tanışmış olablirim, ama daha uzunca bir süre pek peşimi bırakmayacak gibi, iyi ki.

Daha önce Rüya Kadar ve Öykü Yaşam Çalışmaları isimli kitaplarınız çıkmıştı, şimdi de gençlik romanınız Kekeme Hamlet. Nasıl oldu bu geçiş? Zorlandınız mı?

Roman, nedense tür olarak öykünün bir büyüğü gibi görülüyor. Önce öykü yazılır, sonra bir üst kata yani romana çıkılır gibi hatalı düşünceler... Öykü, elbette kendi içinde çok farklı dinamikleri olan ve düşünüldüğünün aksine daha zorlayıcı bir tür. Yeri bambaşka. *Kekeme Hamlet*'i yazarken, hiç bu kadar uzun bir metin yazmadığım için zorlandım diyebilirim, roman yazdığım için değil. Yazarlık hayatımda, bu anlamda da önemli bir yeri var *Kekeme Hamlet*'in. Belki de yazacağım yeni romanlar için güzel bir ilk antrenman oldu.

Gelelim yeni romanınız Kekeme Hamlet'e. Bir solukta okudum ve çok beğendim. Aslında roman ile ilgili merak ettiğim çok şey var. Kekemelik, şiir, tiyatro, Hamlet, Oğuz Atay... Hepsini tek tek sorup

bütün romanın çözümlemesini yazarına yaptırmayı istemem. Bize Kekeme Hamlet'in hikâyesini yazarının gözünden anlatabilir misiniz?

18 yaşındaydım ve İstanbul'a üniversite okuma kılıfıyla, aslında tiyatrocunun için gelmiştim. Fakat hesabım tutmadı, içimdeki tiyatro tutkusu sö-nüp gitti. Ama yazma aşkı, ilk günkünden de fazla halen. İlk gençlik yıllarıma bir nazire belki de *Kekeme Hamlet*. Tiyatronun, kitapların arasında bir tür hayat kekemesi olan genç Doğukan'ın kulağına umudu fısıldamak istemiş olabilirim. Elbette, bu romanı okuyacak olan tüm okurlara.

Daha sonraki eserlerinizi şimdi-den merak ediyorum. Öykücülük ve romancılığı birlikte mi götür-ceksiniz yoksa ikisi arasında bir seçim yapacak mısınız? Roman yazmaya devam ederseniz de gençlik romanları çizgisinde mi devam etmeyi düşünüyorsunuz yoksa başka planlarınız var mı?

Edebiyat, daha doğrusu yazmak benim için pek de farklı kefelere koyulacak bir şey değil. Türler, biz onları daha rahat tanımlayalım diye ortaya çıkmış görünmez çerçeveler edebiyat

alanındaki. Öyküde sebat ettiğim aşıkâr, ama gençlik romanı ya da çocuk öyküleri/romanları da yazmaya elbette devam edeceğim. Şu an ikinci gençlik romanımı yazıyorum. Ayrıca bir de çocuk kitabı var, pek yakında buluşacak umarım okurla. Üçüncü öykü dosyam da epeydir tezgâhta, sırasını bekliyor.

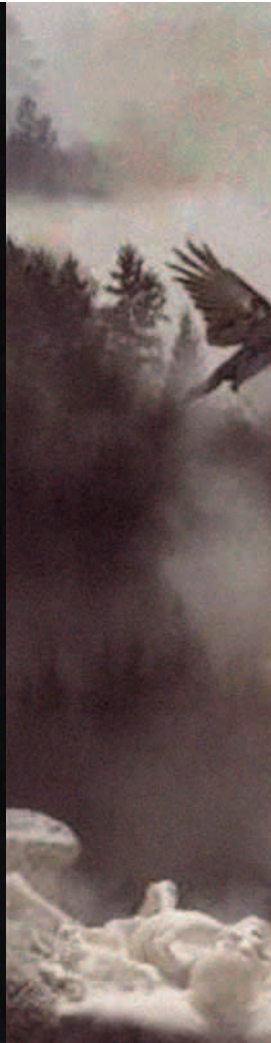
Ülkemizde iyi işler çıkaran genç yazarların sayısının azaldığını düşünmekteyim. Yazmaya istekli olanların çekindikleri veya kendilerini yetersiz gördükleri için yazmaya başlayamadığını fark ediyorum. Potansiyel genç yazarlara söylemek istediğiniz bir şeyler var mı?

Yazmaktan başka çareleri yoksa, bunun farkına az da olsa varmışlarsa, yazsınlar. Çünkü yazmak, yazmaktan başka bir şey bilmeyenlerin işi. Para kazanmak, ünlü olmak, sevilmek ya da başka başka şeylerin birçok yolu var ve yazmaktan daha da kolay çoğu. Tabii yazmanın yanında, iyi bir okur olabilmek aslında işin daha da zor yanı. Ne diyordu Oğuz Atay, *Tahta At* öyküsünde: "Sonra okumak vardır ve sonra bir şey yoktur."

OKAY TİRYAKİOĞLU, TARİHî ROMAN YAZIMINDA AKLA GELEN İLK İSİMLERDEN ŞÜPHEİZ. BUGÜNE KADAR YETİŞKİNLER İÇİN ÇOK SAYIDA ROMAN KALEME ALAN TİRYAKİOĞLU, GENÇ OKURLARI DA İHMAL ETMİYOR. "ULAKLARIN, TARİHİ, EDEBİYATLA BİRLEŞTİREREK GENÇLERE SUNMAK GİBİ ZORLU BİR HEDEFİ VAR. BU SERİ, BU YOLDA ATILMIŞ KÜÇÜK BİR ADIM," DİYOR.

Ulak serisi gençlere tarihi sevdendiriyor

Ahmet Olcay

kay Tiryakioğlu'nu, tarihi romanlarındaki akıcı anlatım dili ve işlediği konulardaki sürükleyici üslubuyla gayet iyi tanıyoruz. İlk romanlarından itibaren, seçkin edebiyat okurlarının ilgisini çekmiş saygın bir yazar. Gotik stilde başlayan yazım macerası, onu yıllar içinde geçmişin gizemli ve görkemli günlerine döndürdü.

Psikolojik gerilim romanlarından, tarihi metinlere geçişinin macerasını kendisine sorduğumuzda şu cevabı veriyor: *"Tarih ciddiyet ve disiplin ister. Edebiyat gibi, o da ileri yaşlarda gösterilecek toyca heveslere izin vermez. Çocukluğumdan itibaren, kendimi en emniyetli ve huzurlu bulduğum kitaplar, edebi olanlar dışında annemin ve babamın aldıkları tarih ansiklopedileriydi."*

Bu konuyu biraz açmasını rica ediyoruz, *"Kırkıncıdan ya da ellisinden sonra edebiyatçı olamazsınız,"* diyor. *"Bu, çok genç yaşlardan itibaren ruhunuzda parlayan bir cevher olarak mevcutsa ne ala, ama sonradan gösterilecek tüm girişimler, göreceli bir başarıya ulaşsa bile, heveskar bir ukalalık olmaktan öteye geçemez. Tarih de böyledir. Çocukluğunuzdan bu yana şekillenmeye başlamış ciddi bir tarih bilinciniz yoksa eğer, bu alandaki tüm edebi yollar da size kapalıdır. Aksi halde, olaylar ve insanları değerlendirmekte, çağımızın hastalığı olan anakronizme düşmeniz kaçınılmaz demektir. Bu da ilgilendiğiniz dönemin ruhuna nüfuz edemedi, dolayısıyla koşulları anlayamadan acımasız çıkarımlar ve yargılamalarda bulunmanıza sebep olur. İşte o zaman, bilhassa genç kuşakları ister istemez yanlış yönlendirirsiniz. Şöhret*

sevdasıyla ve kibirle atılacak her adımın sonu felakettir kuşkusuz!"

Ardından, Ulak serisinin, daha genç yaşlardaki edebiyat okurları için atılmış samimi bir adım olduğunu söylüyor Tiryakioğlu, *"Keyif alarak, tarzımdan ve edebi tutumumdan ödün vermeden yazdım Ulakları. Her metnimden, öncelikle kendim keyif almaya çalışırım ki, başkalarını da mutlu edebileyim. Üstelik Ulakların, tarihi, edebiyatla birleştirerek gençlere sunmak gibi zorlu bir hedefi var. Bu seri, bu yolda atılmış küçük bir adım, zemini oluşturacak çakıl taşlarından biri yalnızca. Allah ömür verdikçe çabalamaya devam edeceğim."*

'Önemli olan iyi edebiyattır'

Tarihi ve edebiyatı nasıl algıladığını soruyoruz kendisine. Şöyle yanıtıyor, *"Tarihin, dayatılmış dar kalıpların ve nesiller boyu zor-baca oluşturulmuş algıların ötesine geçirilmesi şart. Üstelik bunu güçlü bir edebiyat diliyle topluluklara sunabilmek daha da zor ve mühim. Tarihi, klişe ve kuru akademik metinlerin ötesine çıkaramazsak, sadece edebiyatımız değil, millet olarak tüm akıbetimiz de tehlike altında demektir. Tarihi, gençlerin, ismi anıldığı anda bunalıp kaçtıkları bir alan olmaktan kurtarmalıyız! Buna zorunluyuz!"*

İşte Okay Tiryakioğlu'nun başarısının sırrı burada. Mütevazı, sabırlı, samimi ve yoğun emek içeren bir hayata kendini vakfetmiş biri. *Ulak serisi*, daha ilk kitabından itibaren haklı bir ilgiye kavuştu. Üstelik Tiryakioğlu, vazgeçmediği gotik öğeleri, gençler için fazladan bir sürükleyicilik unsuruna çevirmeyi başardı. Bunun ciddi bir risk olup olmadığını sorduğumuzda, *"İlk başta benim de tereddütlerim vardı,"* diye yanıtıyor. *"Ancak gençlerin ilgisi öyle etkileyiciydi ki, doğru yolda olduğumu anladım. Hatta kimi sadık okurlar, metinlerin daha güçlü gerilim öğeleri taşıması için beni yüreklendirmekten geri durmadılar."*

Okay Tiryakioğlu'nun, gotik-tarihi denilen kendine has bir edebiyat üslubuna sahip olduğunu biliyoruz. *Ulak serisinin*, edebiyat çevrelerinde yadırganmamasının sebebi de bu olmalı. Ulaklardaki çok katmanlı yapı ve derinlikli atmosfer dikkat çekiyor. Tüm Tiryakioğlu kitaplarında mevcut o gizemli ve kışkırtıcı hava *Ulak* dizisinde de var. Bu

anlamda yetişkin kitaplarından farkları olmadığını söyleyebiliriz. Tiryakioğlu ise durumu şöyle özetliyor, *“Edebiyat bir bütündür, genç, yetişkin ya da tarihi, gerilim, romantik vb. gibi tasnifleri kabul etmez. Güçlü bir kalem, her alanda kendini kabul ettirebilir ve hakiki bir okur, kaliteli her metinden keyif almasını bilir. Önemli olan iyi edebiyattır.*

Buna ulaşabilmek için edebiyat biçimlerini ve kuramlarını iyi öğrenmek ve gayretini had safhada tutmak kaçınılmazdır. Hangi dalda olursa olsun, insan gücünü tek bir merkezde odaklayabilmeli ve oraya doğru alçakgönüllü adımlarla yürüyebilmeli!”

Başka seriler olacak

Geliyoruz asıl mühim soruya, *Ulak* serisinin bir devamı olacak mı, yoksa yalnızca beş kitaptan mı ibaret kalacak. Okay Tiryakioğlu, *“Hayatımızdaki en tatlı hatıraları, hep kısacık zaman dilimleri bırakır,”* diyor. *“Bu yüzden kısa olan evla ve güzeldir. Ulakların, en azından şimdilik, devamını düşünmüyorum. İlerleyen zamanlarda başka seriler olacak, şu anda zihnimde kurgulama aşamasındayım.”*

Okay Tiryakioğlu, ödüllü ilk romanı *‘Karanlığın Çağırısı’*ndan bu yana, edebiyat dünyamızda genç ve yeni bir soluk olarak belirdi. Gençlere iyi bir örnek teşkil edebilmek, bilgilerini ve tavsiyelerini paylaşabilmek için, sessiz ve münzevi hayatını terk etmeye razı geldi. Gençlerin arasına karışmaya, okul programları ve fuar imza ve toplantılarında devam ediyor. *“Bu bir süreç,”* diyor ve sözlerini şöyle tamamlıyor *“Bir insanın yürüdüğü yolda izler, daha doğrusu bilinçli işaretler bırakması şart. Fakat bunun için yanlışlarını da itiraf edebilmeli, zaafılarını saklamamalı. Zira sadece başarılarını gözlerimize sokmaya çalışan kibir abideleri gençlere yol gösterici olamazlar! Aksine kendilerini olduklarından daha da ulaşılmaz bir yerde göstererek, gençlerdeki başarısızlık ve yitiklik duygularını körüklerler.”*

Ulak serisi 5 kitapla tamamlandı

Ulak dizinin ilk kitabı; *“Çelik Hilalin Gölgesinde”* adını taşıyor. Başarılı yazar, okurlarını tarihin gizemli koridorlarında gezdiriyor. Bu macerada bizlere yol gösteren kişi ise Nuri... Nuri, henüz on iki yaşında, kahraman bir şehidin oğlu, savaşçı bir dedenin torunudur. İşte Nuri bir gün efsaneleri dilden dile dolaşan, İmparatorluğun yeraltında namları yayılmış ‘Çelik Hilal’ adlı teşkilatın reisi Vehimi Orhun Çelebi’ye rast gelir. Uzun uğraşlar sonunda Osmanlı lehine istihbarat toplayan bir ‘Hilali’ olur. Ve Nuri ile arkadaşının nefes kesen macerası başlamış olur. Serinin ikinci kitabı *Tuna’nın Sırrı*’nda Nuri, artık gerçek bir Hilali’dir. Vehimi Orhun Çelebi ve diğer Çelik Hilal savaşçılarıyla birlikte Tuna nehrinin kıyılarına doğru yola çıkarlar. Özel bir görev, yani Aljmas Kalesi’ndeki bilgileri almak için Balkanlar’a doğru dörtlüye giderler. Üçüncü kitapta Nuri *“Viyana Kapılarında”* dır. Dördüncü kitapta Ulak Nuri’nin macerası Viyana’nın tekinsiz ve derin ormanlarında devam eder! Serinin son kitabı *Akıncı Fırtınası*’nda ise Ulak Nuri ve Hilalilere yeni katılan Johan, başarısız geçen Viyana Kuşatması sonrasında Vehimi Orhun Çelebi’nin emriyle düşmanın arasına casus olarak karışmakla görevlendirilir...

SEZGİN IRMAK

Kara Kapan'ı neden yazdım?

“A

n”ı doğru değerlendirsek “Anı” olarak zihnimizde yer eder. Ve yine yapılan seçimlerle anılar insanı ayakta tutar; kişiliğini, karakterini, hatta bedenini şekillendirir. Ve yine anılar insanı öldürür...

Peki an ve anıların birine ihanet edersek diye düşündüm? İşte o zaman zihinde bir mutasyon başlıyor, bunun adı: Pişmanlık!

Ben bu kitapla hatalarla dolu ve pişmanlıklarıyla yaşamaya çalışan bir adamın dramını anlatmak istedim aslında. Bulunduğumuz ya da başka topraklara ait bir hikâye değil, evrensel olsun istedim. Siz yaşadınız mı bilmiyorum ama ben yaşadım. Ve bedenimde gözlemlediğim bu derin pişmanlıkların

peşini bırakmadım. Sıradanlaşmasına, basitleşmesine yahut bir sakız gibi deri altına yapışıp kalmasını istemedim.

Kendi zihniyle başa çıkamaz insan. Kısacası bedene hapsolmuş bir insandan bahsediyorum. Kadın ya da erkek fark etmez.

Ben bunları düşünürken alelade bir gecede rüya gördüm. Ve gördüğüm bu kapanla birlikte dehşet içinde uyanaarak hemen notlarımı aldım. Adeta bir film izletmişti zihnim bana. Ve belki de kendime yaptığım hatalarımı ve pişmanlıklarımı yenebilmem için, kısacası hayata yeniden tutunabilmem için bana bir çıkış yolu göstermişti.

Kabul ettim!

Çünkü beni yanlışlara iten zihnim benden af diliyor ve adeta telafi istiyordu.

Kenan karakterinin yaptığı hatalar ve pişmanlıkların bedeninde oluşturduğu duygu durumları belki de benimle aynıydı. Her şeyi bir kenara bırakıp *Kara Kapan*'ı heyecanla yazmaya başladım. Kocaman bir yazı tahtasında başladı hikâye. Çünkü ciddi bir matematik gerektiren ve akıl oyunlarını doğru şekilde gösterebileceğim bir plana ihtiyacım vardı. Yazmak benim için çok kolaydı. Bir kitabı ya da senaryoyu ortalama olarak 1 ay gibi bir sürede yazabiliyorum. Ama bu yoğun matematiğin planını çizmek ve psikolojik zeminini hazırlamak neredeyse 2 ayımı aldı. Sonuç benim için mükemmeldi. Ve okurun şaşırp kalacağı, bulmacayı sadece dikkatli olanların çözmesine izin verdiğim bir kitap olacaktı.

Kenan'ın benim de önüme geçip çok şeyi sorguladığını fark ettim; hayatı, insanlığı, aşkı, aileyi, ihaneti, yanlışları, pişmanlıkları, inancı ve en çok da kendini...

Daha yolun başında zihnimi yensem de yenmesem de kaybedenin yine kendim olacağını anlamıştım. Senaryosunu ve romanını aynı anda bitirdim. Vazgeçtim. Bunu çıkarmaya hazır değildim.

Yaklaşık 2 yıl gibi bir süre sonra romanı tekrardan gözden geçirdim. Ve basmaya karar verdim. Neden mi?

Çünkü hâlâ zihnimi yenersem kaybedenin yine ben olmayacağını sananlardanım. Kısacası yanlışlarıyla, hatalarıyla, pişmanlıklarıyla, insanım... Tıpkı Kenan gibi, tıpkı okur gibi...

Kara Kapan

Sezgin Irmak

Portakal Kitap, 2019
224 sayfa

Elhamra Sarayı'nı inşa ettiren Sultan Muhammed'in, başkent Kordoba dâhil bütün Endülüs şehirlerini Elhamra'ya dokunulmaması karşılığında teslim etmesinin ardındaki sır, roman kahramanımızı on dördüncü yüzyıl Endülüs'üne götürerek hiç beklenmedik bir yolculuk yaşatır.

On dördüncü yüzyıl Endülüs'ünde soluksuz bir macera!

Rauf Ebrar Bilgin

On yedi yaşına kadar dört roman yazarak Türkiye'nin en genç yazarı olan Rana Demiriz' in yeni romanı *Endülüs'te Bir Hafta* biz okurlara esrarengiz bir macera sunuyor; kimi zaman Endülüs Devleti'nde, kimi zaman İskenderiye'de, kimi zaman da eski Anadolu topraklarında buram buram tarih kokan bir yolculuğa çıkarıyor.

Manolya, Boğaziçi Üniversitesinde tarih okumakta ve Altay Hoca'nın asistanlığını yapmaktadır. Aniden hastalanan Altay Hoca Granada'da gitmesi gereken bir sempozyuma hastalığı nedeniyle gidemeyince kendisi yerine Manolya'dan gitmesini rica eder. Manolya, yanında sunması gereken metin ve hayvan derisine yazılmış üç sayfalık tarihi metniyle Granada'ya sempozyuma gider. Ve orada Mateo'yla tanışır. Ve birlikte hiç beklenmedik bir maceraya atılırlar. Mumyalar, zaman katlanmaları, eski büyük alimler ve uzun yolculuklarla dolu bu macerada acaba Manolya ve Mateo üzerlerine aldıkları görevi başaracaklar mı? Yoksa, hiç kimse zaman yolculuğuyla bile kaderi değiştiremez mi? Sanıyoruz ki bunu öğrenmenin yalnızca bir yolu var. İkili arasında gelişen arkadaşlığı, yeni tanıdıkları Safiye, Aliye ve daha bir sürü insana besledikleri sevgilerini de anlamak için heyecanlı bir okuma bizleri bekliyor.

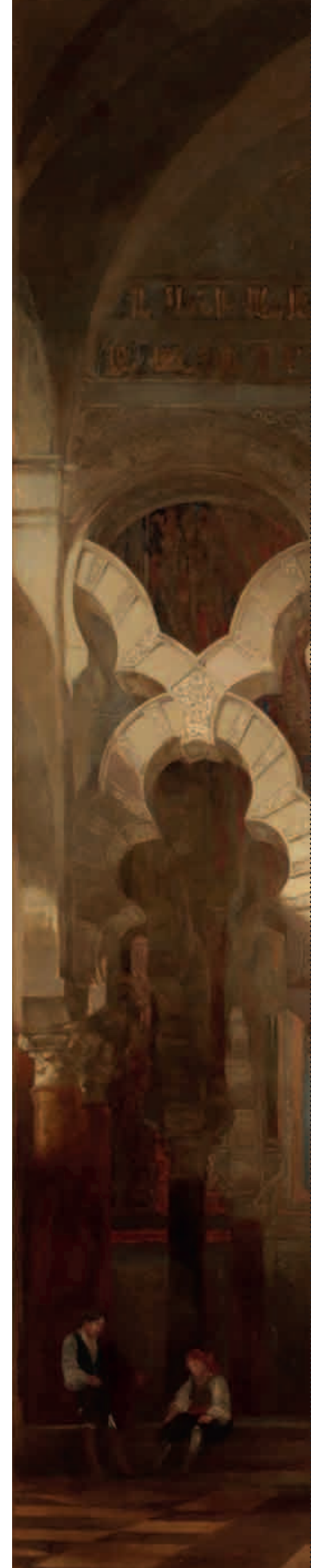
Zaman yolculuğuna oldukça iyi bir şekilde değinen yazarımız kitabını Madam Curie'nin önemli bir sözü üzerine ilerletiyor. *"Müslüman Endülüs'ten bize 30 kitap kaldı, atomu parçalayabildik. Şayet yakılan bir milyon kitabın yarısı kalsaydı çoktan uzayda*

galaksiler arasında geziyor olacaktık..."

Biliyoruz ki Endülüs Devleti yıkıldığında işgalci güçler büyük ve efsanevi İskenderiye Kütüphanesindeki kitapların çok büyük bir kısmı yakılmıştı. Kitapta bu tarihi olay büyük bir yer tutuyor ve Endülüs Devleti'nin efsanelere konu olmuş ve sonradan ortadan kaybolmuş teknolojisinden bahsediliyor. Acaba gerçekten de Endülüs Devleti teknolojik bakımdan bu efsaneler kadar gelişmiş bir düzeyde miydi diye sormaktan kendisini alamıyor insan...

Yazarımız aynı zamanda kitabında insanı ve zamanı de felsefi ve duygusal açılardan sorguluyor. Zaman nedir? Maddi midir yoksa manevi midir? İnsanlar ne yapıyor? Eski insanlar ve yeni insanlar arasındaki farklar nelerdir? Yoksa eskiden insanlar daha iyi niyetli, daha hoşgörülü ve daha sevgi dolu muydu? Bu gibi sorularla hem bu güzel yolculuğa esrarengiz bir hava katılıyor hem de bizlere belki de aslında sormamız gereken soruları sorduruyor ve bunlara bizlerle birlikte cevap aranıyor.

Hem tarihi hem de bilim kurgu öğelerini kullanarak ve ikisini birbirine çok güzel şekilde harmanlayarak bizlere sunan Rana Demiriz Endülüs'le ilgili bize şunları söylüyor. *"Endülüs benim için bir rüyaydı ve uyanmak istemedim. Okurlarıma da bu hissi yaşatmak istedim hikâye boyunca."* Gerçekten de Granada'da Endülüs Devleti'nden kalan tarihi eserler karşısında sadece Manolya'nın değil, mükemmel betimlemeler sayesinde bizlerin de nefesi kesiliyor ve Granada'ya gitmiş kadar oluyoruz. Darro Nehri, Aslanlı Saray, Komares Kasrı ve tabii ki de efsanevi Elhamra... Hem tarihi bir yolculuğa hem de tarihte bir yolculuğa çıkmaya hazır olun...

1500 yıllık gizemin peşinde

Mihrimah, Ayasofya'da çalışırken bir sırrın tam ortasına düşüyor, bir harita buluyorlar. Üstelik bu sırrın ortakları da var. İpek ve Mehmet, kendilerini bu gizemi çözüp parçaları tamamlamaya adanıyorlar. Çünkü, bu sırrı aydınlığa kavuşturmak Ayasofya'yı korumak demek. İstanbul'da başlayan macera Roma İmparatorluğu'nun diğer kalbi İtalya'dan Mezopotamya'ya; Diyarbakır ve Van'a uzanıyor. Haritanın izindeki kahramanlar bambaşka topraklarda gizem ve aksiyon dolu seyahatlere çıkıyor. Bir yanda Mihrimah'la Mehmet İtalya'da eski bir kilisenin mahzenindeki kitaplıkta ipucu arayıp Venedik'te tanımadıkları soylu İtalyan hanımı ziyaret ederken, öte yanda İpek Diyarbakır surlarının etrafında sıcaktan bayıldığında, eline bir bardak soğuk ayran tutuşturan, surların koruyucusu yaşlı çiftin evinde gözünü açıyor. Odukça tehlikeli ve riskli yolculukların sonunda tüm parçalar birleştiğinde ise haritanın pusulası yine Ayasofya'yı gösteriyor ve hikâye başladığı yerde bir sürprizle sona eriyor. Demiriz, okurlarına yıkılmış surlar, tarihi kiliseler, Osmanlı ve Bizans devlet adamlarının İstanbul'a ortak katkıları, şifreli mozaikler, açılan gizli geçitler ve daha bir sürü tarihî dokuda aksiyonu yüksek bir seyahat vad ediyor.

Endülüs'te Bir Hafta

Rana Demiriz

Genc Tımas, 2019
272 sayfa

Ayasofya'da Bir Gece

Rana Demiriz

Genc Tımas, 2018
192 sayfa

SEZGİN IRMAK, OSMANLI'NIN SON DÖNEMİNDE YAŞANAN SÜRÜKLEYİCİ BİR AŞK HİKAYESİ ANLATIYOR. BAŞINDAN SONUNA MERAKLA OKUNAN, ENTRİKALARLA DOLU ZEHR-İ KALP, MÜHR-Ü KALP VE SIRR-I SEVDA ROMANLARI TARİH VE POLİSİYE SEVER OKURLARIN ELİNDEN DÜŞMEYECEK.

AŞK, TARİH, POLİSİYE ...

Zebr-i Bal
Sezgin Kaymaz

Portakal Kitap
304 sayfa

Mübr-ü Kalp
Sezgin Kaymaz

Portakal Kitap
304 sayfa

Sırr-ı Sevda
Sezgin Kaymaz

Portakal Kitap
256 sayfa

Aysenur
Özlem

ALTI ÇİZİLİ SATIRLAR

- "Cenneti dışarıda arama, o senin
'Aşk' ile yanan yüreğinde saklı!"

- "Bir kovanda sadece tek bir
kraliçe arı olur. Yürekte ikincisine
yer yoktur," dedi Halim Efendi,
duraksadı ve endişeli gözlerle
Kalaycı Hamza'yı süzdü, "yoksa..."
"Yoksa bal olmaz değil mi?"
"Bal zehirlenir evlat!"

- "Kimse kolay demedi zaten aşk
kovanında arılara hükmedebilmeye.
Yüreklere başıboş bırakılan ve
baldan kesilip zehir vızıldayan
seslerinden sıyrılabilmeye...
Mühürlenmiş kalplerde tatlı
hülyalardan uyanabilmeye ve onu
ince bir zar kıvamında çevreleyen,
aşk kovanını huzursuz eden,
kışkırtan, kızıştıran; toprağı
insandan, insanı hayvandan ayıran
o nefsin dizginlerini ele geçirmeye...
Kimse kolay demedi zaten vuslatı
yatıştıran o sevdanın sırrına
erişebilmeye."

870'lerin İstanbul'u... Hâlâ o
el değmemiş saflığını koruyan,
sessiz sokaklarında at arabalarıyla
yolculuk eden, renkli feraceleri ve
şemsiyeleriyle arzı endam eden
hanımları, fesleri ve bıyıklarıyla
boy gösteren mangal
yürekli korkusuz bıçkın
delikanlıları, bahçeli
konaklarıyla eski bir
İstanbul düşleyin. Osmanlı
Dönemi'nde geçen
zamanının sadeliğini,

maneviyatını ve hissiyatını okuyucuya başarıyla aktaran üçlemenin ilk kitabıdır *Zehr-i Bal*. Bir dönem romanı olmasına rağmen yazarın dili duru ve anlaşılır, su gibi okunan bir akıcılıkta...

Sezgin Irmak, çarpıcı ve sürükleyici bir aşk hikâyesi anlatıyor. Dönemin Üsküdar Kadısı Rauf Efendi'nin güzeller güzeli biricik kızı Gülpere ile ailesini çocuk yaşta kaybetmiş, bıçkın bir delikanlı olan Kalaycı Hamza'nın yolları Allah'a adanan bir adakla kesişir. Aşkın zehri ilk görüşte onların vücudunu sararken hesaba katmadıkları ve imtihanlarını başlatacak bir şey vardır: Sultan'a düzenlenen bir başkaldırı, gizli bir aşk ve acı kayıplar. Kor Cevat, namıdiğer Nasuh Paşa, Sultan'ın sağ kolu olarak bilinirken aslında planlar başka yöndedir: Nasuh Paşa ve çevresindekiler yönetim şeklini değiştirmek için ayaklanmışlardır. Sultan'a sadakatiyle bilindiği için başı belada olan Rauf Efendi'nin hayatını şans eseri kurtaran Hamza da artık topun ağzındadır. Kadı'nın gözüne girmeyi başaran Hamza, yanına aldığı yeni dostu Rıfkı, Gazi Berber Selim ve Turşucu Bekir ile bu olayı gün ışığına çıkarmaya çalışacak ve Nasuh Paşa ile adamlarını alaşağı etmek için savaş verecektir. Bir yanda yüreğini kuşatan Gülpere'nin aşkı; diğer yanda ortasında kaldığı bir isyan...Ancak kader zaten en başından yazılmıştır.

"İlk kez korkuyorum! Ya aynı zehir sende yoksa?"

Üçlemenin ikinci kitabı olan *Mühr-ü Kalp*'te ise birinci kitapta bastırılan isyanın etkileri ve yeni bir isyanın filizlenmesi ele alınıyor. Hamza'nın yaşadığına sevinen Gülpere, misafir olarak gönderildiği Heybeliada'daki büyük konakta başına geleceklerden habersizdir. İstanbul'da bastırılan isyanın etkileri devam ederken, isyancıların elebaşları yer altına inerek izlerini kaybettirmişlerdir. Bir yandan da yine Saray içerisinden bir takım güçlü kişiler aracılığıyla yeni isyanların hazırlıkları yapılmaktadır. İlk kitapta Kadı Rauf Efendi'nin izini kaybetmesi için 'ölü gösterdiği' Hamza, azılı isyancı başı Cevat'ın babasından ayrılmış oğlu Rıfkı ve daha birçok yeni karakter adadaki büyük konakta İbrahim Paşa'nın yanındadır artık. Kadı Rauf Efendi, İbrahim Paşa'nın Sultan'ın kuyusunu kazanlardan olup olmadığını öğrenmeye çalışacaktır. Ani gelişen olaylar, Hamza'nın eski bir aşkının peşini bir türlü bırakmamasıyla işler arap-saçına döner. Gülpere, Hamza'nın hayalini kurarken bir anda kendisini istemediği bir evliliğin hazırlığı içerisinde bulur. Peki, ne olacak? Acaba, "tuzaklarla dolu düğün gecesinde silahlar isyancılara değil, Kadı Rauf Efendi ve ailesine çevrildiğinde tüm gerçekler su yüzüne çıkacak mı?" Yıllardır kayıp olanlar bulunacak mı? Eski hesaplar görülüp yeni defterler açılacak mı? Gülpere ve Hamza tüm badireleri atlatıp kavuşacak mı? Kitabın sonunda okuru hayli sarsacak patlayan silahın kurbanı kim olacak?

Zehr-i Bal serisinin son kitabı *Sırr-ı Sevda*'da artık hikâye nihayete ererken tüm giz perdeleri de sonuna kadar aralanıyor. Sezgin Irmak, akıcı üslubuyla geriye okura tek bir sual bırakıyor: "Ben seni mi, yoksa sana uzanan gül kokulu bahçelerini mi sevdim?"

Kitaplı Reçete

Kafası Karışıklar Kulübü size bibliyoterapi desteği sunacak kitaplarınızdan biri olmaya aday. Kitabı okurken yanınıza en sevdiğiniz renkte bir kalem almayı unutmayın zira unutmak istemeyip altını çizdiğiniz birçok cümleyle karşılaşacaksınız.

Tuğçe İstiyel

Kafası Karışıklar Kulübü

Juno Dawson

Çeviri: Esmâ Fethiye Güçlü, Timaş Genc, 2018, 208

Epey bir süredir kimse sizi anlamıyor. Hayat üzerinize üzerinize geliyor. Kaygılar, mutsuzluklar, yalnızlıklar, baskılar derken yaşadıklarınızı kimseye anlatamıyorsunuz. Yaşadıklarınızın sadece sizin başınıza gelmiş olabileceğine inanıyorsunuz.

Kafanız çok karışık. Sanki ömür boyu hayatınız bu karışıklıkla devam edecekmiş gibi düşünüyorsunuz.

İşin içinden nasıl çıkacağınızı bilemiyorsunuz.

Bazen gerek yanlış ve dengesiz beslenmeden, gerek hava değişiminden gerekse aklıma şu an gelmeyen başka sebeplerden ötürü vücudumuzun bağışıklık sistemi düşer ve mikroplara daha açık bir hale geliriz. O vakit hastalanabiliriz. Boğazımız, kulaklarımız ağrıyabilir, bademciklerimiz şişebilir, öksürürüz, hapsiririz, grip veya nezle olabiliriz.

Bu belirtileri gördüğümüzde ise yüksek ihtimalle bir doktora görünürüz. Doktor şikayetlerimizi dinler ve bize uygun olan ilaçları verir. Ve iyileşmemizi hızlandıracak tavsiyelerde bulunur. Doktorun dediklerini yaparak sağlığınıza kavuşuruz.

Bazen vücudumuz gibi ruhsallığımızın da bağışıklık sistemi düşebilir. O vakit mutsuzluklara, öfkeye, endişeye, yalnız hissetmeye ve başka olumsuzluklara daha açık bir hale gelebiliriz. Hiç iyi hissetmeyiz. Ve hissettiğimiz bu duygular eğer uzun bir süre devam ederse bizi hayattan keyif almamaya kadar götürebilir. Bu durum çok normaldir ve zaman zaman herkesin başına gelebilir. Hiç grip veya nezle olmadığınız, öksürmediğiniz, burnunuzun akmadığı bir kış hatırlıyor musunuz? Pek sanmıyorum. Nasıl ki hastalandığımızda bir doktora gidiyorsak işte böyle durumlarda da bir ruh sağlığı uzmanından destek alabileceğimizi bilmemiz gerekir.

Bu desteği istemek utanılacak bir şey değildir. Aksine sizin ne kadar bilinçli ve kendini tanıyan, kendine değer veren biri olduğunuzu gösterir.

Ancak bu desteği nasıl alacağınızı bilemeyebilirsiniz. İşte tam bu noktada sizinle tanıştırmak istediğim bir yer var. Bu yer Kafası Karışıklar Kulübü.

Bu kulübü kuran kişiler Juno Dawson ve Psikiyatrist Olivia Hewit. Bu kişilerin yazdıklarını bizim dilimize çeviren kişi ise Esmâ Fethiye Güçlü.

Kafası Karışıklar Kulübü başlıklı kitapta

Fotoğraf IAmFcS

stres, ayrılık, endişe, korkular, bağımlılık, fobiler, yalnızlık, başarısızlık gibi birçok konuya rastlayacaksınız. Ve bu durumlarla nasıl başatmeniz gerektiğine, kimlerden, neden ve nasıl destek isteyeceğinize dair birçok şey okuyacaksınız.

Yaşadığınız kişisel problemlerin ne zaman büyük problemlere dönüşüp hayatınızı bir kabusa çevireceğini kavrayacak ve bunun için önlemler almayı başarabileceksiniz.

Dünyanın birçok ülkesinden farklı sıkıntılar yaşayan birçok kişiyle de tanışacaksınız. Sizinle benzer ya da farklı sorunlara sahip başka insanların varlığı, size düşündüğünüz kadar yalnız olmadığınızı hissettirecek.

Aynı zamanda kitapta kendinizi daha iyi tanıyabilmeniz için yer alan bazı küçük egzersizler bulacaksınız. Onları uyguladıkça kendi yaşadıklarınızı anlayıp ifade etmeniz de kolaylaşacak.

Ve tüm bunlar sonucunda hayatı daha keyifle ve olan biteni farkında olarak yaşayabileceksiniz.

Yaşadığımız sıkıntılara bazen arkadaş-

larımız, bazen ailemiz, bazen doktorlar, bazen de yapmaktan keyif aldığımız şeyler iyi gelir. Bazen izlediğimiz filmler, dinlediğimiz müzikler, okuduğumuz kitaplardan da faydalanabiliriz.

Kitaplar, yüzyıllar boyunca birçok insanın hayatında terapist rolünü üstlenmiştir. Çoğu zaman da sorunlarımızı çözme-ye yardımcı olan reçeteler gibidirler.

Hatta bibliyoterapi diye bir kavram vardır. Dilimize Latince'den gelmiştir. Biblion (kitap) ve therapeo (iyileşme) kelimelerinin birleşmesinden oluşur. Anlamı doğru zamanda, doğru kişiyle, doğru kitabı buluşturarak kişinin duygusal sorunlarını anlamasına, uyum sorunlarını ele almasına ve içinde bulunduğu gelişim dönemine özgü ihtiyaçlarını tanımasına yardımcı olmaktır.

Kafası Karışıklar Kulübü de size bibliyoterapi desteği sunacak kitaplarınızdan biri olmaya aday.

Kitabı okurken yanınıza en sevdiğiniz renkte bir kalem almayı unutmayın zira unutmak istemeyip altını çizdiğiniz birçok cümleyle karşılaşacaksınız.

En Yakın Uzak

Hayley Long

Çeviri: Esmâ
Fethiye Güçlü
Genç Tımas, 2017
272 sayfa

En Yakın Uzak'ta Griff ve Dylan kardeşlerin onları "en yakın uzak" yere götüren müzikler eşliğinde, hayatlarını nasıl sürdürmek zorunda kaldıklarına şahit oluyoruz. Bu iki kardeşin acı verici kayıplarına rağmen kitap, asla okuyucuların ruhunu karartmıyor çünkü kardeşlerin hayata tutunma çabaları insanın içine umut tohumları ektir.

Elif Kurumahmut

Griff'in on üç yaşına girdiği gün aynı zamanda New York'un en sıcak günü, Taylor ailesi on günlük tatillerinden dönüyorlardı. Arabanın içinde her şey olması gerektiği gibi, açık olup olmadığı anlaşılmayacak düzeyde sesi kısık olan radyo, kardeşler arasında atışma, ebeveyn uyarıları, espriler, radyoda çalan şarkılara eşlik etme, sıcak havadan yakınma... Ve GÜM! Arabadaki o "aile havasını" şimdi çığlıklar dolduruyor. Sadece bir anda her şey tepetaklak oluyor.

"Eğer yapabilecek olsaydım, elime bir uzaktan kumanda alıp kapatma tuşuna basar ve bu korkunç görüntüye son verirdim. Sonra da en yakın uzak yere kadar koşup orada sonsuza dek kalırdım."

Dylan Thomas Taylor on beş ve Griff Rhys Taylor on üç yaşında iki erkek kardeş. Anneleri ve babaları, gezgin ruhlı iki insan. Dünyanın birçok yerinde İngilizce öğretmenliği yapmış bu yüzden düzenli bir hayatları olmamıştı. Göçebe bir hayatın getirdiği sıkıntılardan bir tanesi "köksüzlük". Ne evim diye nitelendirebilecekleri bir yerleri ne de akrabaları var. Dylan ve Griff, gittikleri her ülkede yeni çocuklar olarak anılıyorlar, arkadaşlar ediniyorlar, sözler veriyorlar, "Bundan sonra en yakın arkadaşız! Hiç ayrılmayalım." Ama ebeveynleri bir gün çıkıp "Hadi hazırlanın, okyanusun diğer tarafına taşınıyoruz." diyorlar. Arkalarında tutamadıkları sözler ve arkadaşlıklar kalıyor. Bu göçebe hayatlarının dışında Dylan ve Griff'in hayatları yaşatlarından pek farklı değil.

"Londra'dayken henüz bebektik, Münih'te ufak, Şangay'da ise hâlâ küçük sayılırdık. Barcelona'ya gittiğimizde biraz daha büyüttük ve Brooklyn'de yaşarken mahallenin en havalı İngiliz çocukları olduğumuzu düşünüyorduk. Belki de zaten öyleydik çünkü orada bizden başka İngiliz yoktu."

ESKİ GÜZEL ANILAR GİBİ
EN YAKIN

İki kardeş arasında Dylan'a göre bir "kozmetik bağ" var. Birbirlerinin cümlelerini tamamlıyorlar, aynı anda aynı şeyleri düşünüyorlar, konuşmasalar bile birbirlerinin ne düşündüklerini hissedebiliyorlar. Bu kozmetik bağ, bizim de kardeşimizle ya da kendimize en yakın hissettiğimiz insanla olan bağ gibi çok tanıdık geliyor. Bu bağı somut bir şekilde göremesek de hissedebiliyoruz.

"Sevgi her şeyin üstesinden gelir."

Griff'in on üç yaşına girdiği gün yaşanan trajik kazadan sonra göçebe hayatları nedeniyle kendilerinden başka kimseye sahip olmayan Dylan ve Griff, tek başlarına kalıyor. Trajik kaza hayatlarını altüst etse de iki şeyi değiştiremiyor, aralarındaki kozmetik bağı ve sevgiyi. Dylan, keder ve üzüntüyle nasıl başa çıkacağını tam olarak kavrayamamışken bir ağabey olarak kardeşi Griff'e göz kulak olması gerektiğini düşünüyor ve tüm bu olanları en az zararla atlatmasını istiyor. Fakat Dylan'ın kardeşine göz kulak olmasından önce yüzleşmesi gereken çok önemli bir konu var.

"Ama ona göz kulak olmak istiyorum."

Angela kalbinin olduğu yere vurarak 'O, burada olduğu sürece zaten bunu yapmış oluyorsun evlat,' dedi."

Sadece on beş yaşındayken ve omuzlarında acı kayıpların yükü varken bu Dylan için oldukça zor. Kendini umutsuz ve çaresiz hissettiğinde "en yakın uzak" yere kaçıyor yani eski güzel anılarına.

"Daha iyi hissetmek için yapmanız gereken tek şey sizi mutlu edecek bir şey düşündürmektir."

En Yakın Uzak'ta Griff ve Dylan kardeşlerin onları "en yakın uzak" yere götüren müzikler eşliğinde, hayatlarını nasıl sürdürmek zorunda kalmalarına şahit oluyoruz. Bu iki kardeşin acı verici kayıplarına rağmen kitap, asla okuyucuların ruhunu karartmıyor çünkü kardeşlerin hayata tutunma çabaları insanın içine umut tohumları ekiyor.

"Bir ana sıkışıp kaldığını düşündüğün de bile aslında hiçte öyle değildir. Her şey düzelir. Zaman geçer. Zaman hep ilerler."

U Z A K

MERVE

YOLCULUĞUNA WATTPAD'DE BAŞLAYAN YAZAR

Rukiye Şahin

Yayıncılık, en çok yeni bir yazarı okurlarla buluşturduğum zaman hissettiğim bir iş. Aynı zamanda zor çünkü yeni bir yazara ve metne güvenmek, arkalarında durmak biraz daha cesaret istiyor. Merve Özcan yazarlık yolculuğuna Wattpad'de başladığı sıralar ben de yayıncılık yolcuğumun başındaydım. Okur olarak seçimlerimle yayıncı adayı olarak seçimlerimi birbirine karıştırmamam ama aynı zamanda en çok da okur kimliğimden beslenmek zorundaydım. Wattpad'de okuduğum ve heyecanla takip ettiğim Merve Özcan'ın ilk romanı *Gözlerini Haramdan Sakın*'ı okurla buluşturma ihtimalinin verdiği heyecanla attığım adımlar ve ekipten gelen güzel enerjiyle doğru yolda olduğumu hissettim. Bugün Merve Özcan'ın yeni romanı *Şehir, Zehir ve Hamza* raflarda yerini alırken ekibimle ve okurlarla beraber ne kadar doğru bir karar verdiğimizizi bir kere daha görüyorum.

Gözlerini Haramdan Sakın, İslam'ı yaşamak konusunda dikkatli davranan genç polis Ömer ile daha önce böyle bir insanla karşılaşmamış, İslam'la yeterince tanışmamış heyecanlı ve muzip bir karaktere sahip Betül'ün hikâyesini

anlatıyor. Betül'ün o paranoyak aşık halleri, gözü karalığı okuruna en çok tanıdık gelen hislerden biriydi diye düşünüyorum. Daha sonra hikâyenin devamını *Yüreğini Haramdan Sakın* kitabıyla okuduk. Okurun ilgisinin fazla olması, devam kitabını ısrarla talep etmesi üzerine yazarı Merve Özcan'ın da aklında olan o serinin üçüncü romanı, *Ruhunu Haramdan Sakın* kendine raflarda yer açmayı başardı.

Yazarın yeni bir hikâyeye yaptığı yolculuk *Tan Yeri* serisiyle oldu. Bu sefer farklı bir gerçeklikte, biraz mistik biraz da otantik bir kurgu bulduk karşımızda. Helya karakterini, bir sabah uyandığında evde anne ve babasını bulamadığı, sadece babasından kalan bir notla daha önce hiç tanımadığı bir adama, Arslan'a güvenmek zorundayken tanıdık. Pek çok olanaktan mahrum bırakılan Ateşoyuk halkının, Parslarla mücadelesini okuduk. Serinin ilk kitabı *Tan Yeri-Zifir* zaten nefes kesen bir akıcılıkla ilerliyorken ikinci kitap *Tan Yeri-Fecir*'e başlayan okur için sürpriz daha büyüktü.

Şimdi de karşımızda *Şehir, Zehir ve Hamza* kitabı var. Bu defa Merve Özcan bu hikâyeyi tek kitaplık bir serüven olarak okuruyla buluşturdu. Sanırım kendini geliştiren her yazar gibi bir

ÖZCAN

Altıncı romanını bu ay yayınlayan Merve Özcan'ın tüm yazarlık serüvenine baktığımda ve hikâyelerindeki karakterlere eğildiğimde ortak olan birkaç şey pek tabii ki editörü olarak dikkatimi çekiyor. İslam'a dair izler, yaşamlar, Özcan'ın hikâyesinde bir yerlerde mutlaka bulunuyor.

hikâyenin neresinde, nasıl dans edeceğini artık o kadar iyi öğrenmiş ki kelimelerden tasarruf etmenin kıymetli olduğunu düşünüyor. Bu defa hikâye bir kiralık katil örgütüyle alakalı. Feza karakteri İslam'la tanışan ve kendisi için farklı bir yaşantının mümkün olduğuna inanarak Karakoza şehrini terk eden bir kadın. Hamza ise komik ve zeki, geçmişinde tıpkı Feza gibi Bella Donna örgütünün bir fedaisi. İkisi de şehri arkasında bırakıp gitmişken aldıkları bir mesaj onları şehre geri döndürüyor. İşte olaylar tam olarak burada başlıyor. Hamza'nın olaya bakış açısı hikâyeyi hayli keyifli yaparken Feza'nın mahcup tutumu ciddi aksiyonlar arasında bile insanı keyiflendiriyor. Fakat mücadele ettikleri güçler o kadar da komik değiller. Karizmatik bir kadın ve karizmatik olduğu kadar muzip bir adamın şehri kurtarma hikâyesini okuyoruz bu defa. Aksiyon yine had safhada...

Merve Özcan'ın tüm yazarlık serüvenine baktığımda ve hikâyelerindeki karakterlere

eğildiğimde ortak olan birkaç şey pek tabii ki editörü olarak dikkatimi çekiyor. İslam'a dair izler, yaşamlar, Özcan'ın hikâyesinde bir yerlerde mutlaka bulunuyor. Bunun sebebi üzerine konuştuğumuz zaman o da bana şu soruyu soruyor; "Gerçek hayatta var olan bu tür kahramanlar neden roman kahramanı olamasın ki?" Bu soru, bir yayıncı olarak benim de ne kadar tipik karakterlere alıştığımı yüzüme vuruyor aslında. Çünkü Özcan'ın İslam'ı yaşayan karakterleri didaktik bir üslupla bir önerme sunmuyor. Bu, didaktikliğin her zaman bir kurguda kötü durması gibi kötü duracak ve alacağımız keyfi azaltacaktı. Romanlarının önermeleri, esas değiştiği noktalar çok başka... Sadece ana karakterler, gerçek hayatta da karşımıza çıkabilecek insanlara daha fazla benziyor ve kalıp algılarımıza rağmen Özcan bu konuda biraz daha cesur davranabiliyor. Genç ve cesur bir yazarın yolculuğunda bizi birbirinden daha heyecan, aşk ve aksiyon dolu hikâyeler bekliyor...

Dere Ülkesinin Yolcusu Hebo, doğanın ortasında bir kahraman. Etrafında inekler, tavuklar, dereler, tepeler var... Hebo, durup düşünen, etrafına bakan, taşa, suya, ağaca dokunarak çevresinde olup bitenleri anlamaya çalışan; nasihatle değil, çevresini sorgulayarak gelişim süreci geçiren bir çocuk.

RÜZGÂRIN HIŞIRTISINI DİNLE, DERENİN SESİNİ

Cansev Ayanoglu

**Dere
Ülkesine
Yolculuk**
Kasım Tiryaki

Genç Timaş, 2018
176 sayfa

**Derenin
Türküsü**
Kasım Tiryaki

Genç Timaş, 2018
176 sayfa

Dere Ülkesinin Yolcusu Hebo ve Derenin Türküsü bizi unuttuğumuz çocukluğumuza götüren bir kahramanla tanıştırıyor. Emin, herkesin ona seslendiği adıyla Hebo, sürekli doğanın ortasında. Fındık bahçelerinin içindeki hayatı, çevresiyle ve hayvanlarla ilişkisi, doğayla insan arasındaki bağın nasıl olması gerektiğini hatırlatıyor okuyucuya.

Hebo, küçük yaşına rağmen durup düşünen, etrafına bakan, çevresinde olup bitenleri anlamaya çalışan bir çocuk. Küçük bir filozof gibi yolculuğu boyunca anlam arayışında. Günlük hayatın telaşı ve karmaşasından uzakta durup düşünen bir kahraman o. Bu yönüyle de birçok kitaptan ve kahramandan ayrılıyor. Genç kitaplarında sıklıkla karşılaştığımız macera ve şiddet temalarından uzak olan hikâye doğa ve evren, sevgi ve dostluk, köy hayatı ve komşuluğun etrafında şekilleniyor.

Hebo, kendi minik yaşam alanlarından hareketle kâinatı tanımaya çalışıyor. Taşı, suyu, ağacı, hayvanları dokunarak ve görerek anlamaya çalışan bir çocuk. Geniş ailelerin giderek azaldığı şehir hayatında bize bu kavramı yeniden hatırlatıyor. Sevginin ve şefkatin varlığına küçük bir çocuğun gözünden tanık oluyoruz. Ağaçsız, yeşilsiz, hayvansız beton bir dünyaya alternatif hayatlar olduğunu gösteriyor okuyucuya. Dede ve ninelerin olduğu evler, uçsuz bucaksız gökyüzü, çıplak ayakla basılan toprak... Daha fazla üretmenin ve tüketmenin önemsendiği, hızın ve bireyselliğin yüceltildiği bir zamanda Hebo, durmak ve anlamak çabasıyla birçoğumuza örnek olacak belki de. Tüm doğaya duyduğu sevgi, Hebo'yu evrenin müziğiyle tanışıklığa götürürken, bizlere de doğanın sonsuz gizeminin kapısını aralıyor.

İlk Genç Timaş serisinden çıkan Örnek Hayatlar serisi genç okurun içindeki enerjiyi harekete geçirmeyi hedefliyor. Bu seride tarihte yer etmiş, başarılı insanların ilham veren hikayeleri yer alıyor. Örnek Hayatlar serisi başlığı altında yedi kitap yayınlandı. İlk kitap Recep Şükrü Apuhan imzalı *Meşhur Olan Fakir Çocuklar*. Bu kitap ekonomik koşullarından yakınan, üşenen, umutsuzluğa düşenlere, erteleyenlere ve vazgeçenlere “yapanlar nasıl yapmış” tarzı tablolar sunuyor. Thomas Edison, Benjamin Franklin, Dostoyevski, Beethoven, Mehmet Akif gibi tanınmış dokuz ismin türlü zorluklarla geçen çocukluk ve ilk gençlik yıllarına götürüyor bizi. Kitap azmin ve çalışmanın fakirliği nasıl yendiğini ortaya koyuyor. Serinin ikinci kitabı *Sayıların Efendileri Matematikçiler* adını taşıyor. Duygu Kaçaranoğlu’nun kaleme aldığı kitapta Doğu ve Batı’dan on bir müthiş matematikçinin hayat hikâyelerini okuyoruz hem de matematiğin farklı yönlerini keşfediyoruz. *Yıldızların Peşinde Astronomlar* kitabında ise Doğu’nun ve Batı’nın on

iki tanınmış bilim insanıyla birlikte henüz modern zamanın kocaman teleskoplarının olmadığı günlerde bir uzay serüvenine çıkıp, yıldızları keşfediyoruz. Hastalıkları iyileştirmeye çalışırken insan vücudunun sırlarını da keşfetmeye başlayan on bir ünlü doktorun hayranlık uyandıran hayat hikâyesini *Canın Sağolsun Doktorlar* kitabından okurken aynı zamanda tıbbın öyküsünü de öğreniyoruz. Serinin beşinci *Fizikçiler*’de ise Arşimet’ten Einstein’a Marie Curie’den Stephen Hawking’e fen biliminin on ismiyle tanışıyoruz. Yine Duygu Kaçaranoğlu imzalı *Bitmeyen İyilik Vakıf Kuranlar* kitabı bize Kanuni’den Mimar Sinan’a Nizamülmülk’ten Fatih’e kurdukları vakıflarla yüz yıllar boyunca ihtiyaç sahiplerine deste olmuş örnek insanları anlatıyor. Son kitabımız ise Saliha Şahan’ın kaleminden çıkma *Büyük Hayatlar Büyük Düşünceler* kitabı. Arkalarında yeni buluşlar, icatlar, düşünceler bırakmış bilim insanları, sanatçılar, siyasetçiler gibi pek çok kişinin hayat hikâyesini öğreniyoruz. Kim bilir, belki onlardan birinin hayat hikâyesi sizin de ufkunuzu süsleyebilir.

UFKUNUZU DEĞİŞTİRECEK HAYAT HİKÂYESLERİ

RUH SAĞLIĞI... KENDİN OLMAKTIR!

Fiziksel form gibi zihinsel kondisyonun da zaman içinde, belirli tekniklerle güçlendirilebileceğine dair eğlenceli çizimleri ve egzersizleriyle pozitif bir rehber:

Taş Olsa Çatlar.

“Mark Freeman, endişeli zihinleri sakinleştirmek için işe yarar uygulamalar, yaratıcı alıştırmalar ve ilham veren stratejilerle dolu dolu bir yol haritası çizdi.”

—**Mark Wolynn, Seninle Başlamadı'nın yazarı**

“Akıl sağlığına olan bu mantıklı ve son derece pratik yaklaşım, yaygın hale gelen korku temelli düşünceye karşı harika bir panzehir sunuyor. Freeman'ın alıştırmalarından bazılarını deneyin; uzun süredir devam eden duygusal engellerin bile ne kadar kolay kalkacağına şaşıracaksınız!” —**Gail A. Hornstein**

 timas.com.tr

   [timasyayingrubu](https://www.instagram.com/timasyayingrubu)

iyi ki kitaplar var...